ฉบับแปลไทย (Thai Translations) Long-term microstructure and cerebral blood flow changes in patients recovered from COVID-19 without neurological manifestations https://www.jci.org/articles/view/147329

การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาคในระยะยาวและการเปลี่ยนแปลงของการไหลเวียนของเลือด ในสมองในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโรคโควิด 19 ที่ไม่มีการแสดงออกทางระบบประสาท

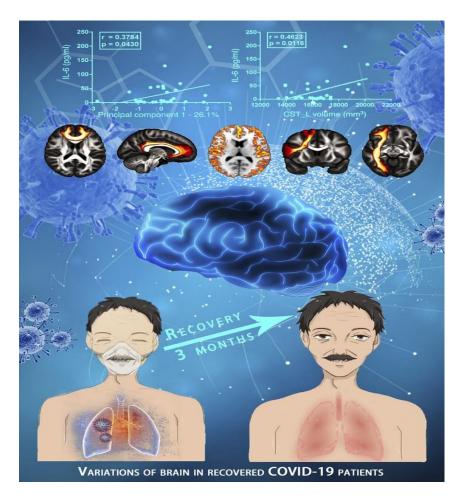
บทนำ (Introduction)

โรคไวรัสโคโรนา (โควิด 19) ซึ่งติดเชื้อได้ง่ายเป็นอย่างมาก (highly infectious) อันมีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัสโคโรนาโรคระบบทางเดินหายใจ เฉียบพลันรนแรง (SARS-CoV-2) ได้มีการดำเนินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วไปสู่การแพร่ระบาดในวงกว้างไปทั่วโลก และก่อให้เกิดความวิตก กังวล ไปทั่วโลกในปี พ.ศ. 2563 จนถึงขณะนี้โรคโควิค 19 ได้ทำให้เกิดการติดเชื้อเป็นจำนวนมากกว่า 79 ล้านราย และคร่าชีวิตผู้คนทั่วโลกไปแล้ว เป็นจำนวนมากกว่า 1.7 ล้านชีวิต (1) อาการเด่น ๆ สำคัญ ๆ ของโรคโควิด 19 เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจ อย่างไรก็ตามมีหลักฐานเพิ่มมากขึ้น ที่บ่งชี้ว่าเชื้อ SARS-CoV-2 ไม่ได้โจมตีแค่เพียงแต่ปอด ไต และหัวใจเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลาง (CNS) ในช่วง ระยะแรก ๆ ของการติดเชื้ออีกด้วย (2, 3) มีการรายงานเกี่ยวกับการแสดงของอาการทางประสาทต่าง ๆ (neurological manifestations) ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรคโควิด 19 อย่างเช่น โรคไข้สมองอักเสบ (encephalitis) ภาวะสมองอักเสบเฉียบพลันชนิด acute necrotizing encephalopathy (ANE) การสูญเสียเยื่อหุ้มเล้นประสาท (demyelination) โรคหลอดเลือดสมอง (cerebrovascular disease) ตลอดจนกลุ่มอาการอักเสบเฉียบพลันของเส้นประสาทหลายเส้นพร้อม ๆ กันจนทำให้เกิดภาวะ กล้ามเนื้ออ่อนแรง (Guillain-Barre syndrome) และรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป (variants) ของกลุ่มอาการนี้ (2, 4-10) กลไก พื้นฐานเหล่านี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพความเป็นไปได้กับการติดเชื้อไวรัสโดยตรงของระบบประสาทส่วนกลาง ภาวะของการอักเสบ มากผิดปกติ (hyperinflammatory) และการแข็งตัวของเลือดง่ายผิดปกติ (hypercoagulable) ที่ได้รับการกระตุ้นจากเชื้อไวรัส ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยภูมิคุ้มกัน (immune-mediated) ที่เกิดขึ้นภายหลังการติดเชื้อ (3, 11) อย่างไรก็ตามการศึกษาวิจัย ต่าง ๆ ก่อนหน้านี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลย้อนหลังของผู้ป่วยที่เข้าพักรับการรักษาตัวในโรงพยาบาล (retrospective hospitalized data) และมุ่งประเด็นไปที่ผลกระทบทันที (immediate effects) ของโรคโควิด 19 โดยที่ยังคงเป็นที่ไม่รับทราบเกี่ยวกับผลกระทบใน ระยะยาวที่มีต่อสมอง (<u>12</u>) ตามแนวปฏิบัติขององค์การอนามัยโลก (WHO) อาการทางคลินิกของโรคโควิด 19 มีตั้งแต่อาการเล็กน้อยถึงรุนแรง จนกระทั่งถึงอาการป่วยขั้นวิกฤต (13) บ่อยครั้งผู้ป่วยขั้นวิกฤต (critically ill) ที่มีภาวะพร่องออกซิเจน (hypoxia) และมี inflammatory storm รุนแรงมากกว่ามักจะมีอาการบาดเจ็บของระบบประสาท (nervous system injury) และ ภาวะแทรกซ้อนของระบบต่าง ๆ (systemic complications) ที่รนแรงมากกว่า ในขณะที่ผู้ป่วยที่มีอาการของโรคชนิดเล็กน้อย (mild) และชนิดรนแรง (severe) ไม่มีอาการของระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจง (specific neurological symptoms) ในระยะ เฉียบพลัน และมีผลลัพธ์ทางคลินิก (clinical outcomes) ที่ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกัน (<u>13</u>, <u>14</u>) ถึงแม้ว่าผู้ป่วยบางรายมีการฟื้นตัวอย่าง สิ้นเชิง (totally recovered) จากโรคปอดบวมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรคโควิด 19 (COVID-19 pneumonia) แต่ความเป็นไปได้ หรือไม่ในการเกิดความเสียหายต่อสมองยังคงเป็นที่ไม่มีใครทราบ ดังนั้นผลกระทบในระยะยาวต่อสมองของผู้ป่วยที่ไม่มีการแสดงออกใด ๆ ทาง ระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจงของโรคโควิด 19 จึงจำเป็นจะต้องได้รับการศึกษาวิจัยต่อไป ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบ ทางระบบประสาทและทางจิตวิทยาของโรคซึ่งดำเนินไป และนำมาซึ่งแนวปฏิบัติทางคลินิกไปสู่การฟื้นตัวอย่างสมบูรณ์

ในการศึกษาวิจัยนี้ เรามีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางประสาทภายหลังจากที่มีการฟื้นตัวในระยะยาว (long-term recovery) ในผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ไม่มีการแสดงออกของระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจง (specific neurological manifestations) ในระยะเฉียบพลันและในระหว่างช่วงการติดตามอาการเป็นเวลา 3 เดือน ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าติดเชื้อโรคโควิด 19

ชนิคที่มีอาการเล็กน้อย (mild type) และชนิคที่มีอาการรุนแรง (severe type) ตามแนวปฏิบัติขององค์การอนามัยโลก และผู้ป่วยที่ไม่มี การแสดงออกทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจงในระหว่างที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลได้รับการลงทะเบียน (enrolled) และติดตาม อาการเป็นระยะเวลา 3 เดือน ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีความเป็นไปได้ของโครงสร้างจุลภาคของสมอง (brain microstructure) และ การไหลเวียนของเลือดในสมอง (cerebral blood flow (CBF)) ได้รับการศึกษาและเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (healthy controls) ที่ได้รับการจับคู่ตามเพศและอายุ โดยใช้การตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเชิงปริมาณ (quantitative MRI) และโปรโตคอลต่าง ๆ ภายหลังการประมวลผลภาพ (postprocessing protocols) ที่ทันสมัยสูงสุด

Graphical Abstract

ภูมิหลัง (BACKGROUND)

โรคไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ได้มีการดำเนินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วไปสู่การแพร่ระบาดในวงกว้างไปทั่วโลก ถึงแม้ว่าผู้ป่วยบางรายได้มีการ ฟื้นตัวอย่างสิ้นเชิงจากโรกปอดบวมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรคโควิด 19 (COVID-19 pneumonia) แต่ผลกระทบในระยะยาวของโรคนี้ ต่อสมอง ยังคงจำเป็นจะต้องได้รับการศึกษา

วิธีการ (METHODS)

เราได้ทำการรับสมัครผู้ป่วยอาสาสมัครจำนวน 51 คนที่เป็นโรคโควิด 19 ใน 2 ประเภทย่อย ๆ (subtypes) (ผู้ป่วยจำนวน 19 คนเป็นประเภทมี อาการไม่รุนแรง (mild) และจำนวน 32 คนเป็นประเภทมีอาการรุนแรง (severe)) ที่ไม่มีการแสดงออกทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจงใน ระยะเฉียบพลัน และไม่มีรอยโรค (lesions) ที่ชัดเจนในการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าตามปกติ (conventional MRI) ในช่วง ระยะเวลา 3 เดือนหลังจากออกจากโรงพยาบาล การเปลี่ยนแปลงทางมอร์โฟเมตรี (morphometry) ของสมองเนื้อสีเทา (gray matter) การไหลเวียนของเลือดในสมอง (cerebral blood flow (CBF)) ตลอดจนโครงสร้างจุลภาค (microstructure) ของสมองเนื้อสี ขาว (white matter) ได้รับการศึกษาโดยใช้การตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI) ความสัมพันธ์ระหว่างค่าการวัดการสร้างภาพสมอง (brain imaging measurements) กับตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammation markers) ได้รับการวิเคราะห์ต่อไป

ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย (RESULTS)

เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี (healthy controls) การลดลงของความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness)/การใหลเวียนของเลือดในสมอง (cerebral blood flow (CBF)) และการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาค (microstructure) ของสมองส่วนเนื้อสีขาว (white matter) ในผู้ป่วยที่มีอาการของโรครุนแรง (severe disease) มีความ วุนแรงมากกว่าในผู้ป่วยที่มีอาการของโรคเล็กน้อย (mild disease) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบสมองส่วนหน้าและสมองส่วนระบบลิมบิก (limbic system) นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาค (microstructure) การใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) และ พารามิเตอร์ลำเส้นใยประสาทต่าง ๆ (tract parameters) ก็มีสหลัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (P < 0.05) กับตัวซี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) ซึ่งได้แก่ C-reactive protein, procalcitonin, และ interleukin 6

สรุปผลการศึกษาวิจัย (CONCLUSION)

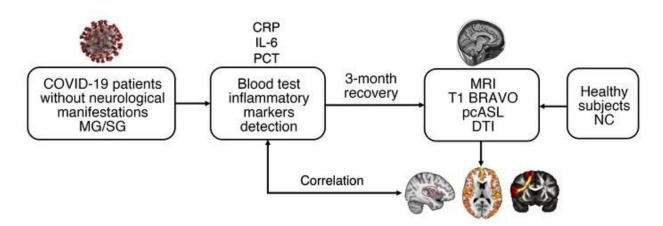
การบาดเจ็บโดยอ้อม (indirect injury) ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ inflammatory storm อาจจะทำความเสียหายต่อสมอง เปลี่ยนแปลงปริมาตรของสมอง (cerebral volume) การไหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) ตลอดจนลำเส้นใยประสาท (tracts) ของ สมองส่วนเนื้อสีขาว (white matter) ภาวะที่ร่างกายมีปริมาฉออกซิเจนในเลือดต่ำกว่าปกติที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับโรคโควิด19 (COVID-19 – related hypoxemia) และการทำงานที่ผิดปกติ (dysfunction) ของเยื่อบุผนังหลอดเลือดก็ยังอาจจะมีส่วนก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทางระบบประสาทอีกด้วย ความผิดปกติในบริเวณเหล่านี้ของสมองจำเป็นจะต้องได้รับการเฝ้าติดตามตรวจสอบ (monitored) ในระหว่างการฟื้นตัว ซึ่งอาจจะสามารถช่วยให้แพทย์เข้าใจเกี่ยวกับผลสืบเนื่องทางประสาท (neurological sequelae) ที่เป็นไปได้ของโรคโควิด 19

ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย (RESULTS)

ผู้ป่วยทั้งหมดได้รับการลงทะเบียนรับสมัครตามแบบการศึกษาวิจัย (study design) ซึ่งแสดงไว้ใน ภาพประกอบที่ 1 กล่าวโดยย่อ ๆ ก็คือ ผู้ป่วยอาสาสมัครที่เข้าร่วมถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (mild group - MG) และกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (severe group - SG) ตามแนวปฏิบัติขององค์การอนามัยโลก ไม่มีการแสดงออกทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจง (specific neurological manifestations) ในระยะเฉียบพลันของการเจ็บป่วย มีการใช้ตัวซี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) และข้อมูล ด้านประชากร (demographics) รวมทั้งค่าการวัดทางพฤติกรรม (behavioral measures) ในระหว่างที่ผู้ป่วยเข้าพักรักษาตัวใน โรงพยาบาล ในช่วงระยะเวลา 3 เดือนหลังจากการฟื้นตัวมีการใช้วิธีการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI) ชนิด ต่าง ๆ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเลือด

ภาพประกอบ 1

แผนภาพแสดงรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (experimental design). MG = กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย; SG = กลุ่มที่มีอาการรุนแรง; CRP = C-reactive protein; IL-6 = interleukin-6; PCT = procalcitonin; MRI = magnetic resonance imaging (การตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า); BRAVO = brain volume (ปริมาตรสมอง); pcASL = pseudo-continuous arterial spin labeling (การติดฉลากหลอดเลือดแดงแบบต่อเนื่องหลอก); DTI = diffusion tensor imaging (การถ่ายภาพเทนเซอร์แบบแพร่ด้วยคลื่นสนามแม่เหล็ก); NC = normal control (กลุ่มควบคุมปกติ).

ข้อมูลด้านประชากรและค่าการวัดทางพฤติกรรม (Demographics and behavioral measures). ตามที่แสดงไว้ใน ตารางที่ 1 มีการรับสมัครผู้ป่วยที่มีการฟื้นตัวจากโรคโควิด 19 จำนวนทั้งสิ้น 51 คนเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ป่วยจำนวน 19 คนถูกจัดให้อยู่ในกลุ่ม ที่มีอาการเล็กน้อย (MG) และจำนวน 32 คนถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) ผลที่ได้ของค่าเฉลี่ยปริมาณความเข้มข้นของเม็ดเลือดแดง (mean hematocrit (Hct) value) แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) กับกลุ่ม ที่มีอาการรุนแรง (SG) (P = 0.835) สำหรับเฉพาะผู้ป่วยเพศชายค่าปริมาณความเข้มข้นของเม็ดเลือดแดง (Hct value) แสดงให้เห็นว่าไม่ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) กับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) (P = 0.923) ผลที่ได้มีความ คล้ายคลึงกันสำหรับผู้ป่วยเพศหญิง (P = 0.553) ปรากฏการณ์นี้อาจจะสามารถลดผลกระทบของฮีมาโตคริต (Hct effect) ที่มีต่อการ ใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) และสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของโรคในแต่ละกลุ่มได้มากกว่า สำหรับตัวซี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) เราพบว่ามีการเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของระดับของ C-reactive protein (CRP) (P

< 0.001), procalcitonin (PCT) (P = 0.001) และ interleukin-6 (IL-6) (P = 0.041) ในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) ผู้ป่วยทั้งหมดที่มีการฟื้นด้วจากโรคปอดบวมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรคโควิค 19 (COVID-19 pneumonia) ได้รับการตรวจวินิจอัยและเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 ตามประวัติทาง การแพทย์ของผู้ป่วยเหล่านี้ ผู้ป่วยใม่มีการแสดงอาการทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจงในระหว่างที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล ผู้ป่วยเหล่านี้ มีอาการใจ มีใช้ หายใจลำบาก อุจจาระร่วง ปวดศีรษะ อ่อนเพลียไม่มีแรง ปวดกล้ามเนื้อ และมีอาการแน่นหน้าอกในระหว่างระยะการติดเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 ผู้ป่วยทั้งหมดมีการแสดงการดูดซับรอยโรค (lesion absorption) ของปอด อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ มีอาการเล็กน้อย (MG) แล้วกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) มีผลสืบเนื่องมากกว่าในปอด เช่น เส้นใชไฟเบอร์ (fiber strands) และโรค หลอดลมโปงพอง (bronchiectasis) ภาพประกอบเสริมที่ 1, A-D แสดงให้เห็นผู้ป่วย 2 กนชนิดที่มีอาการเล็กน้อยและอาการรุนแรงของโรคโควิด 19 ตอนเริ่มแรก (at baseline) และในช่วงระยะเวลา 3 เดือนหลังจากออกจากโรงพยาบาลแล้ว เพื่อหลีกเลี่ยงการติดเชื้อข้ามคน (cross-infection) จึงไม่มีการตแกนตมองด้วยการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (brain MRI scans) ในระหว่างที่ผู้ป่วยเข้าพักรับ การรักษาตัวในโรงพยาบาลในเดือนมีนาคม แต่ได้มีการดำเนินการในช่วงปลายเดือนมิถุนายนและต้นเดือนกรกฎาคมแทน ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลา ประมาณ 3 เดือนภายหลังจากที่ออกจากโรงพยาบาลแล้ว ผู้ป่วยทั้งหมดไม่มีการแสดงรอยโรคที่ชัดเจนในการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI scanning) อยู่ที่ 101.21 ± 12.24 วัน อาสาสมัครที่มีสุขภาพดีไม่ได้ป่วยเป็นโรกโควิด 19 จำนวน 31 คนซึ่งได้รับการจับอู่สำหรับอายุ เพศ และการศึกษาให้รับการลงทะเบียนเข้าร่วมเป็นกลุ่มควบคุมปกติ (normal control group).</p>

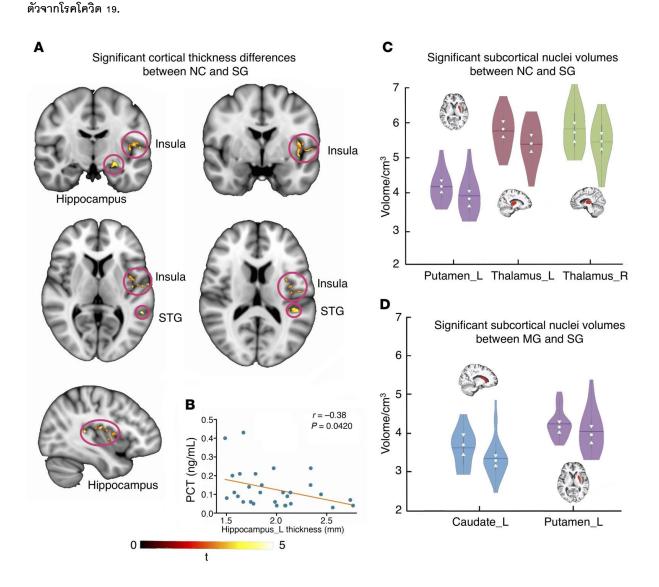
Table 1. Demographic information of recovered COVID-19 groups and	the control group
---	-------------------

	COVID-19 group $(n = 51)$		Control group	P, (MG-NC)	P, (SG-NC)	P, (MG-SG)
	Mild (n = 19)	Severe (<i>n</i> = 32)	(n = 31)			
Age, years	59.37 ± 5.87	63.19 ± 5.37	60.58± 6.42	0.507 ^A	0.0854	0.022
Sex, male/female	7/12	16/16	18/13	0.774 ⁸	0.616 ^B	0.398 ^B
Education, years	11.05 ± 3.12	10.84 ±2.67	10.48 ± 3.51	0.789 ^A	0.960 ^A	0.800 ^A
Handedness, right/left	19/0	32/0	31/0	-	-	-
Hematocrit (%)	44.69 ±3.05	44.92 ±3.95	-	-	-	0.835 ^A
Underlying diseases, n (%)						
Hypertension	3 (16)	17 (53)	11 (35)	0.123 ⁸	0.159 ^B	0.008 ^B
Diabetes	2 (11)	7 (22)	2 (6)	0.606 ^B	0.080 ^B	0.304 ^B
Coronary heart disease	1 (5)	3 (9)	1 (3)	0.722 ^B	0.668 ^B	0.597 ⁸
Symptoms, n (%)			-			
Cough	13 (68)	25 (78)	-			
Fever	16 (84)	27 (84)	-			
Dyspnea	2 (11)	6 (19)	-			
Diarrhea	4 (21)	7 (22)	-			
Headache	1 (5)	5 (16)	-			
Fatigue	5 (26)	15 (47)	-			
Myalgia	2 (11)	6 (19)	-			
Chest tightness	5 (26)	14 (43)	-			
Inflammatory markers			-			
CRP	12.07 ± 20.03	91.40 ± 63.14	-	-	-	0.000 ^A
PCT	0.04 ± 0.02	0.14 ± 0.12	-	-	-	0.001
IL-6	5.63 ± 8.87	28.68 ± 43.06	-	-	-	0.041 ^A

The significant differences are labeled in bold. P < 0.05. Data are mean \pm SD. Asignificance of 2-sample t test. Bignificance of γ^2 test.

การเปรียบเทียบความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness) และปริมาตรของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical volume). เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (NC group) แล้วกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) แสดงให้เห็นถึงความ หนาของเปลือกสมอง (cortical thickness) ที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ (การทคสอบวิธี voxel-wise permutation test, P < 0.05) ในสมองส่วน insula ด้านซ้าย (ภาพประกอบ2A) (cluster volume [CV]: 1742 mm³, peak Montreal Neurological Institute [MNI] coordinates: -52 -14 12, peak t value [t]: 5.4172), สมองส่วน hippocampus ด้านซ้าย (CV: 327 mm³, MNI: -25 -11 -12, t: 4.178) และในส่วน superior temporal gyrus ด้านซ้าย (CV: 366 mm³, MNI: -40 -35 11, t: 5.2035) เราสังเกตไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง กลุ่มควบคุมปกติ (NC group) กับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) หรือระหว่างกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) กับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) การวิเคราะห์เชิงสหสัมพันธ์ต่อมาได้แสดงให้เห็นว่าความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness) ของสมองส่วน hippocampus ด้านซ้ายมีสหลัมพันธ์แน่งลบกับ procalcitonin (PCT) ในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) (ภาพประกอบ 2B)

ภาพประกอบที่ f 2การวิเคราะห์ทางสัณฐานวิทยา (f morphology) ของเปลือกสมองและส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมองในผู้ป่วยที่ฟื้น

(A) ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness) ระหว่างกลุ่มควบคุมปกติ (NC group) กับกลุ่มที่มีอาการ รุนแรง (SG). (B) สหลัมพันธ์กันในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความหนาของสมองส่วน hippocampus ด้านซ้ายกับค่าตัวชี้วัดระคับการอักเสบ (inflammatory marker) procalcitonin (PCT) ในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) (r = -0.38, P = 0.0420). ผลที่ได้จากการ เปรียบเทียบปริมาตรของนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical nuclei) ระหว่างกลุ่มควบคุมปกติ (NC group) กับ กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) (C) (ซ้าย: กลุ่มควบคุมปกติ; ขวา: กลุ่มที่มีอาการรุนแรง), และระหว่างกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) กับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) (D) (ซ้าย: กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย; ขวา: กลุ่มที่มีอาการรุนแรง) ตามที่แสดงในรูป violin plot. ขนาดของลำเส้นกราฟ (trunk size) แสดงถึง ความหนาแน่นของความน่าจะเป็นหรือความเป็นไปได้ (probability density) ของข้อมูลที่ค่าต่าง ๆ กัน ยิ่งลำเส้นกราฟ (trunk) มีขนาดใหญ่ขึ้นก็ หมายถึงค่าที่ยิ่งหนาแน่นมากขึ้นที่ระดับนั้น ๆ ส่วนเร้าหรือรอยบาก (notch) แสดงถึงค่ากลางมัธยฐาน (median) ที่ 25% และค่าพิลัยระหว่างคลอไทล์

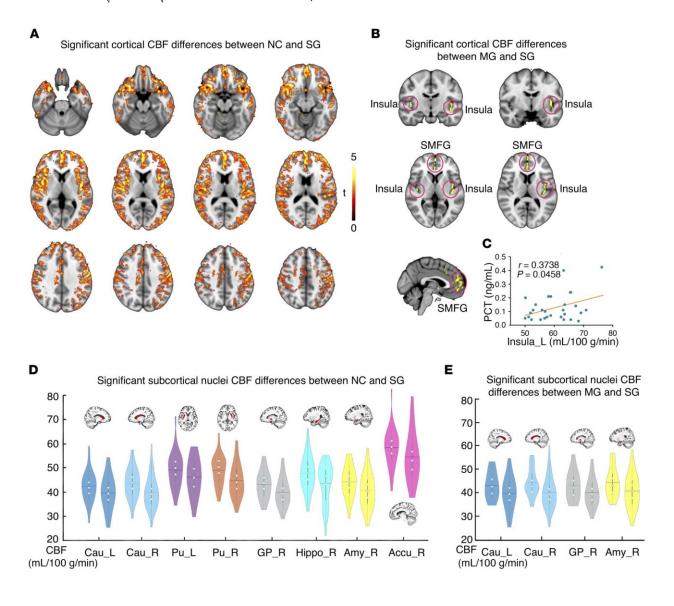
(interquartile range) ที่ 75% ค่าเกลี่ยเลขคณิต (mean) ของกลุ่มแสดงเป็นเส้นทีบ ซึ่งส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) มี มากขึ้น violin plot ก็ยิ่งมีขนาดผอมเล็กลง. Slices ของสมองในนิวเคลียสของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างเปลือกสมอง (subcortical nuclei) ได้รับการคัดแยก (extracted) จากผู้ป่วยอาสาสมัคร. violin plots ด้านช้ายแสดงถึงกลุ่มควบคุมปกติ (NC)/กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG); violin plots ด้านขวาแสดงถึงกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG). STG = superior temporal gyrus. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample sizes): กลุ่มควบคุมปกติ (NC) n = 31; กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) n = 19; กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) n = 32. การทดสอบ permutation test, P < 0.05.

ในการเปรียบเทียบสมองในนิวเคลียสของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างเปลือกสมอง (subcortical nuclei) มีการเก็บปริมาตรของนิวเคลียส จำนวน 14 รายการจากขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูลก่อนการประมวลผลภาพ (preprocessing) ได้แก่ caudate ด้านซ้าย caudate ด้านขวา putamen ด้านซ้าย putamen ด้านขวา thalamus ด้านซ้าย thalamus ด้านขวา globus pallidus ด้านซ้าย globus pallidus ด้านขวา hippocampus ด้านช้าย hippocampus ด้านขวา amygdala ด้านซ้าย amygdala ด้านขวา accumbens ด้านซ้าย และ accumbens ด้านขวา สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) มีแนวโน้มที่จะมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญของปริมาตร putamen ด้านซ้าย (P = 0.0202) thalamus ด้านซ้าย (P = 0.0370) และ thalamus ด้านขวา (P = 0.0084) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (ภาพประกอบ 2C) นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) มีการแสดงถึงการลดลงอย่างมีนัยสำคัญของปริมาตรของ caudate ด้านซ้าย (P = 0.0368) และของ putamen ด้านซ้าย (P = 0.0284) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) (ภาพประกอบ 2D)

การเปรียบเทียบการใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF). สำหรับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) ค่าอัตราการใหลเวียนของเลือดในสมอง (neuhn ทั่วไปต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ (P < 0.05, voxel-wise permutation test) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (NC) ตลอด ทั่วเปลือกสมองเนื้อสีเทา (gray matter cortex) และค่าสูงสุด (peak value) ถูกสังเกตพบใน insula ด้านข้าย (ภาพประกอบ 3A, MNI: -43 -6 1, t: 6.0816) นอกจากนี้ส่วน peak region insula ได้รับการคัดแยกด้วยมือ (manually extracted) เพื่อทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlational analysis) กับระดับของตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) แล้ว (ภาพประกอบ 3B) กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) มีการแสดงค่าอัตราการ ใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) ที่ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญของสมองส่วน bilateral superior medial frontal gyrus (CV: 3417 mm³, MNI: 1 51 24, t: 5.6017) ส่วน insula ด้านข้าย (CV: 2650 mm³, MNI: -43 -11 -9, t: 5.3929) และส่วน insula ด้านขวา (CV: 381 mm³, MNI: 43 -15 2, t: 5.377) อย่างไรก็ตามไม่มีความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญระหว่างกลุ่มควบคุมปกติ (NC) กับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าอัตราการใหลเวียนของเลือดในสมองเฉลื่อ (mean CBF) ของ insula ด้านข้ายในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) มีสหสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับระดับของ procalcitonin (PCT) (ภาพประกอบ 3C)

ภาพประกอบที่ 3

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของการไหลเวียนของเลือดในสมองบริเวณเปลือกสมองและบริเวณส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของ เปลือกสมองระหว่างกลุ่มต่าง ๆ. (A) กลุ่มควบคุมปกติ (n = 31) กับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (n = 32). (B) กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (n = 19) กับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (n = 32). (C) สหลัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงบวกระหว่างการไหลเวียนของเลือดในสมองส่วน insula ด้านซ้ายกับค่าตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory marker) procalcitonin (PCT) ในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (r = 0.3738, P = 0.0458). ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบการไหลเวียนของเลือดในสมองในนิวเคลียสของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างเปลือก สมอง (subcortical nuclei) ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ: (D) กลุ่มควบคุมปกติกับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง; (E) กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยกับกลุ่มที่มีอาการรุนแรง. SMFG = superior medial frontal gyrus. ด้านซ้ายของภาพสมองจริง ๆ แล้วคือด้านขวาของสมอง. Accu = accumbens; Amy = amygdala; Cau = caudate; GP = globus pallidus; Hippo = hippocampus; Pu = putamen; L = ซ้าย; R = ขวา. violin plots ด้านซ้ายแสดงถึงกลุ่มควบคุมปกติ/กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย, violin plots ด้านขวาแสดงถึงกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย, violin plots ด้านขวาแสดงถึงกลุ่มที่มีอาการรุนแรง. Permutation test, P < 0.05.

สำหรับการเปลี่ยนแปลงของอัตราการ ใหลเวียนของเลือดในนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical nuclei) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (NC) กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) มีการแสดงถึงการลดลงอย่างมีนัยสำคัญของค่าอัตราการ ใหลเวียนของ เลือดในสมอง (CBF values) ในส่วน caudate ด้านซ้าย (P=0.0460) caudate ด้านขวา (P=0.0140) putamen ด้านซ้าย (P=0.0344) putamen ด้านขวา (P=0.0048) globus pallidus ด้านขวา (P=0.0106) hippocampus ด้านขวา (P=0.0166) amygdala ด้านขวา (P=0.0160) และ accumbens ด้านขวา (P=0.0194; ภาพประกอบ (เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) มีการแสดงถึงค่าอัตราการ ใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF values) ที่ลดต่ำลงในส่วน caudate ด้านข้าย (P=0.0346) caudate ด้านขวา (P=0.0162) globus pallidus ด้านขวา (P=0.0208) และ amygdala ด้านขวา (P=0.0258) (ภาพประกอบ (SE) เราสังเกตไม่พบว่ามีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มควบคุมปกติ (NC) กับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG)

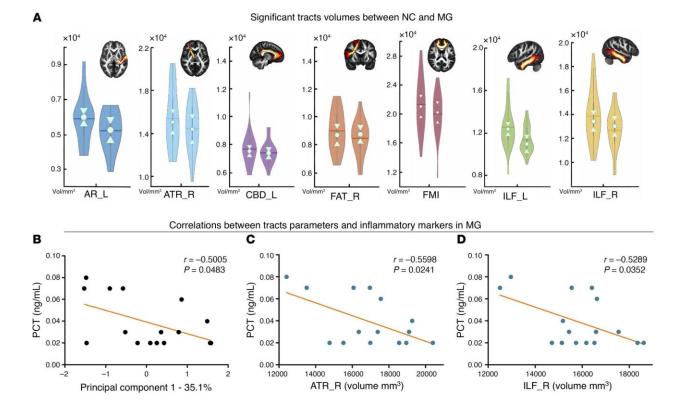
การวิเคราะห์สมองส่วนเนื้อสีขาวโดยใช้โปรแกรม XTRACT (white matter XTRACT). สำหรับลำเส้นใยประสาท (tract) ที่ จำเพาะเจาะจงซึ่งประมาณ (estimated) จากผู้ป่วยอาสาสมัครนั้น ๆ สัณสานรปร่าง (shape) และตำแหน่ง (position) ของลำเส้นใย ประสาท (tract) นั้นมีความแตกต่างกันเล็กน้อย และเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมที่จะทำการเปรียบเทียบชนิด spatially corresponding voxel-wise comparison สำหรับลำเส้นใยประสาท (tract) นั้น ๆ โปรแกรม XTRACT ให้ค่าสถิติหลังการวิเคราะห์มากมาย หลายรายการ (multiple postanalysis statistics) มีการแสดงค่าสถิติที่มีความหมาย (meaningful) 3 ตัว ได้แก่ ปริมาตร ความยาว และค่า fractional anisotropy (FA) กล่าวโดยจำเพาะปริมาตรเป็นค่าสถิติชนิด voxel-wise statistic ทุก ๆ voxel ที่สอดคล้องเข้าเกณฑ์ threshold ของการประมาณ (estimation) สำหรับการทำ probabilistic diffusion tractography ได้รับการพิจารณา และขนาดของ voxel-wise trajectory ทั้งหมดได้รับการพิจารณาว่าเป็นปริมาตร ค่าปริมาตรนี้ เป็นค่าสถิติที่มีความไว (sensitive) และเที่ยงตรงแม่นยำ (accurate) มากที่สุดในลำเส้นใยประสาท (tract) นั้น ๆ และถูกใช้เป็นค่าสถิติ เชิงปริมาณที่ดีที่เหมาะสมมากที่สด (optimal) ค่าความยาวทางสถิติ (statistic length) เป็นไปตามหลักตรรกะอย่างเดียวกัน แต่ เนื่องจากสัณฐานรูปร่างที่แตกต่างกันเล็กน้อยของ trajectory นั้น ๆ ความยาวจึงไม่ได้รับการพิจารณาให้เป็นค่าสถิติที่ดีหรือที่เหมาะสม ค่า fractional anisotropy (FA) เป็นตัวชี้วัดชนิด tract-wise อย่างหยาบซึ่งแสดงเพียงแค่ข้อมูลที่ชี้นำ (suggestive) และ คลุมเครือ (vaque) เกี่ยวกับลำเส้นใยประสาท (tract) ที่จำเพาะเจาะจงนั้น การเปรียบเทียบที่มีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการทำ เครื่องหมาย (marked) และแสดงไว้ใน <u>ตารางเสริมที่ 1;</u> ข้อมูลเสริมสามารถหาได้ทางออนไลน์ที่เว็บไซต์ https://doi.org/10.1172/JCI147329DS1 เราพบว่ามีการลดลงที่แพร่กระจาย (widespread decrease) ของ บริมาตร ความยาว และค่า fractional anisotropy เฉลี่ย (mean FA values) ในมัดใยประสาทประสานงาน (association fiber bundle) มัดใยประสาทเชื่อมซีกสมอง (commissural fiber bundle) มัดใยประสาทโปรเจ็กชัน (projection fiber bundle) และมัดใยประสาทลิมบิก (limbic fiber bundle) ในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) และกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) เมื่อ เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (NC)

เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (NC) กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของลำเล้นใยประสาท (tract changes) จำนวน 17 รายการในการวัด 3 อย่างที่แตกต่างกัน (ปริมาตร: 7 รายการ; ความยาว: 8 รายการ; fractional anisotropy: 2 รายการ; ตารางเสริมที่ 1) สำหรับปริมาตรของพารามิเตอร์กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) มีค่าโดยรวมลดต่ำลงในส่วนของ acoustic radiation (AR) ด้านซ้าย (P = 0.0076) anterior thalamic radiation (ATR) ด้านขวา (P = 0.0264) cingulum bundle ด้านซ้าย dorsal (CBD) (P = 0.0410) frontal aslant tract (FAT) ด้านขวา (P = 0.0464) forceps minor (FMI) (P = 0.0410) inferior longitudinal fasciculus (ILF) ด้านซ้าย (P = 0.0084) และ ILF ด้านขวา (P = 0.0094; ภาพประกอบ A) จากการใช้ค่าการวัดลำเล้นใยประสาท (tract measurements) ที่แตกต่างกัน 17 รายการเหล่านี้ จึงทำให้ได้องค์ประกอบหลักอันดับแรก (first principal component หรือ PC1) ซึ่งเป็นตัวแทนของ 35.1% ของความแปรปรวน

ทั้งหมด (total variance) ของพารามิเตอร์ต่าง ๆ กัน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์บ่งชี้ว่า PC1 มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญแค่เพียงกับ 1 ใน 3 ตัวของตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) เท่านั้น คือ PCT (P = 0.0483, ภาพประกอบ 4B) เพื่อที่จะ คำนวณการมีส่วนช่วย (contribution) ของลำเส้นใยประสาทต่าง ๆ กัน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ต่าง ๆ กันกับ PCT ได้รับการคำนวณ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปริมาตรของ ATR ด้านขวา (ภาพประกอบ 4C) และ ILF ด้านขวา (ภาพประกอบ 4D) มีสหสัมพันธ์ใน เชิง ลบ และ อย่าง มีนัยสำคัญ กับ PCT ในกลุ่ม ที่มีอาการ เล็กน้อย (MG)

ภาพประกอบที่ 4

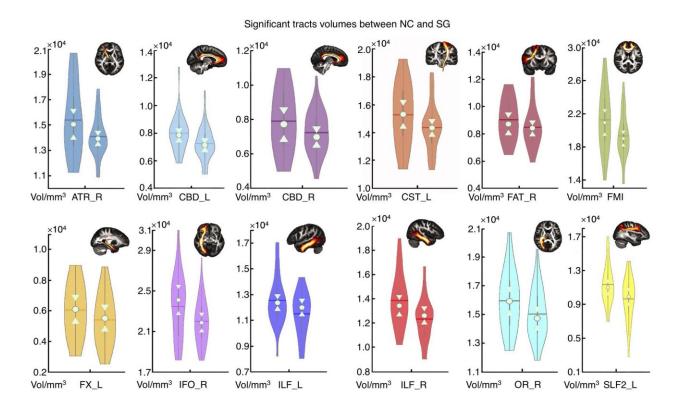
การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มและการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย. (**A**) ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของปริมาตรลำ เส้นใยประสาท (tract volume) ระหว่างกลุ่มควบคุมปกติ (**n** = 31) กับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (**n** = 19). Permutation test, **P** < 0.05. Brain slice ของลำเส้นใยประสาท (tract) ที่จำเพาะเจาะจงจากประชากรของ Human Connectome Project (HCP) แสดงที่มุมด้านขวา. เพื่อให้เป็นมาตรฐาน (standardization) ลำเส้นใยประสาทเหล่านี้ได้รับการคัดแยก (extracted) ออกจากประชากร HCP แทนที่จะเป็นลำเส้นใยประสาทที่จำเพาะเจาะจงของผู้ป่วยอาสาสมัคร. PC1 (**B**) และปริมาตร ของ ATR ด้านขวา (**C**) และ ILF ด้านขวา (**D**) แสดงให้เห็นถึงสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับของ PCT ในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (**P** < 0.05). Violin plots ด้านช้ายแสดงกลุ่มควบคุมปกติ; violin plots ด้านขวาแสดงกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย.

เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (NC) กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของลำเส้นใยประสาท (tract changes) จำนวน 33 รายการใน 3 พารามิเตอร์ที่แตกต่างกัน (ปริมาตร: 12 รายการ; ความยาว: 5 รายการ; ค่า fractional anisotropy: 16 รายการ; ตารางเสริม 1) สำหรับปริมาตรของพารามิเตอร์กลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) แสดงให้เห็นถึงค่าโดยรวมที่ต่ำลง ของ ATR ด้านขวา (P = 0.0134) CBD ด้านซ้าย (P = 0.0076) CBD ด้านขวา (P = 0.0312) corticospinal tract (CST) ด้านซ้าย (P = 0.0412) FAT ด้านขวา (P = 0.0284) FMI (P = 0.0130) fornix (FX) ด้านซ้าย (P = 0.0232) inferior fronto-occipital fasciculus (IFO) ด้านขวา (P = 0.0162) ILF ด้านซ้าย (P = 0.0046) ILF ด้านขวา (P = 0.0014) optic radiation (OR) ด้านขวา (P = 0.0146) และ superior longitudinal fasciculus II (SLF2) ด้านซ้าย (P = 0.0206; ภาพประกอบที่ 5) สังเกตว่าปริมาตรของ ATR ด้านขวา CBD ด้านซ้าย FAT ด้านขวา FMI ILF ด้านซ้าย และ ILF ด้านขวามีการลดลงในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย (MG) และกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมปกติ (NC) พร้อมกับลำเล้นใยประสาท (tracts) เหล่านี้ที่เปลี่ยนแปลงไป (n = 33) PC1 จึงได้รับการคำนวณ ซึ่งเป็นตัวแทนของ 26.1% ของความ แปรปรวนทั้งหมด (total variance) ของพารามิเตอร์ต่าง ๆ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์บ่งชี้ว่า PC1 มีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญเฉพาะกับ IL-6 เท่านั้น (P = 0.0430; ภาพประกอบ 6A) เพื่อที่จะคำนวณการมีส่วน (contribution) ของสมองส่วนเนื้อสีขาว (white matters) สหสัมพันธ์ของลำเส้นใยประสาทต่าง ๆ กันกับ IL-6 จึงได้รับการคำนวณ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่าปริมาตรของ corticospinal tract (CST) ด้านซ้ายและ OR ด้านขวามีสหสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับ IL-6 นอกจากนี้แล้วค่า fractional anisotropy (FA) ทางด้านซ้ายของ middle longitudinal fasciculus (MDLF) ก็ยังมีสหสัมพันธ์กันใน เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับ IL-6 อีกด้วย (ภาพประกอบที่ 6, B-D)

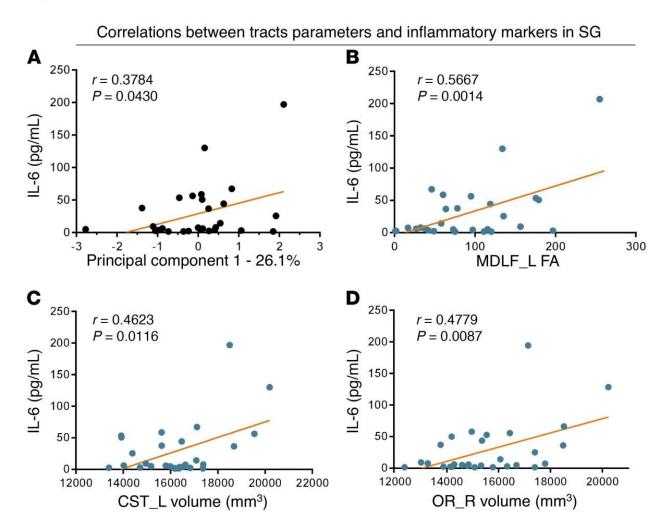
ภาพประกอบที่ 5

ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของปริมาตรลำเส้นใยประสาท (tracts) ระหว่างกลุ่มควบคุมปกติ (NC) กับกลุ่มที่มีอาการ รุนแรง (SG). Violin plots สำหรับกลุ่มควบคุมปกติ (plots ด้านช้าย, n=31) และกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (plots ด้านขวา, n=32). Permutation test, P<0.05. Brain slice ของลำเส้นใยประสาท (tract) ที่จำเพาะเจาะจงจากประชากรของ Human Connectome Project (HCP) แสดงที่มุมด้านขวา. เพื่อให้เป็นมาตรฐาน (standardization) ลำเส้นใยประสาท เหล่านี้ได้รับการคัดแยก (extracted) ออกจากประชากร HCP แทนที่จะเป็นลำเส้นใยประสาทที่จำเพาะเจาะจงของผู้ป่วยอาสาสมัคร.

<u>ภาพประกอบที่ 6</u>

สหสัมพันธ์ระหว่างลำเส้นใยประสาท (tracts) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) ในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง (SG). สหสัมพันธ์ระหว่าง PC1 (A), fractional anisotropy (FA) ของ MDLF ด้านซ้าย (B), ปริมาตรของ CST ด้านซ้าย (C), ปริมาตรของ OR ด้านขวา (D), และ IL-6 ตามลำดับ. L = ซ้าย; R = ขวา. n = 32; P < 0.05.

การอภิปราย (Discussion)

ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราพบ (findings) แสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยโควิด 19 ประเภทที่มีอาการเล็กน้อย (mild type) และประเภทที่มีอาการรุนแรง (severe type) ที่ไม่มีการแสดงออกทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจง (specific neurological manifestations) หรือรอยโรคที่ ขัดเจน (obvious lesions) ในการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าตามปกติ (conventional MRI) นั้น ถึงแม้ว่ามีการฟื้นตัวอย่างสิ้นเชิง จากโรคปอดบวม แต่ก็ยังคงมีการแสดงออกให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโครงสร้างจุลภาคของสมอง (brain microstructure changes) และการลดลงของการใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) ภายหลังจากการติดตามอาการเป็นเวลา 3 เดือน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม กวบกุมซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงแค่เพียงเล็กน้อยในสำเส้นใยประสาทของสมองส่วนเนื้อสีขาว (white matter tract) สำหรับผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย และไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในสมองส่วนเนื้อสีเทา (gray matter) และการใหลเวียนของ เลือดในสมอง (CBF) การลดลงของความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness) การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาคในสมองส่วน เนื้อสีขาว และการลดลงของ regional CBF ในผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรงมีความลึกซึ้ง รุนแรง และกว้างขวางมากกว่าในกลุ่มที่มีอาการ เล็กน้อยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน frontal และ limbic systems นอกจากนี้แล้วการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาคในสมอง และการลดลงของการใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) ก็มีสหสัมพันธ์กันเป็นอย่างสูงกับระดับของตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) ในผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรง ความผิดปกติในสมองเหล่านี้อาจาะสามารถช่วยให้แพทย์เกิดความเข้าใจ เกี่ยวกับผลสืบเนื่องทางระบบประสาทที่มีความเป็นไปได้ (potential neurological sequelae) จากโรคโควิด 19

ความผิดปกติของเปลือกสมอง (Cortical abnormality). ปรากฏว่าสภาพความปกติสมบูรณ์ของสมอง (brain integrity) มีความ เปราะบางต่อการอักเสบทั่วร่างกาย (systemic inflammation) ในระหว่างการเจ็บป่วยขั้นวิกฤต ในการศึกษาวิจัยของเราผู้ป่วยกลุ่มที่มี อาการรุนแรงมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญของความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness) ในส่วนของ insula ด้านซ้าย hippocampus ด้านซ้าย และ superior temporal gyrus ด้านซ้ายเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคมปกติ แต่ไม่พบว่ามีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญระหว่างผ้ปวยกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยกับกลุ่มควบคมปกติ การศึกษาวิจัยของ Lindlau และคณะ (15) ได้เสนอแนะว่าระดับที่ สงของ PCT และ IL-6 ในเซรั่มของผ้ป่วยขั้นวิกฤตมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับระดับความเป็นไปได้ที่สงขึ้นของภาวะสมองฝ่อลีบในส่วนของ ฮิปโปแคมปัส (hippocampal atrophy) ในช่วงระยะ 6 เดือนหลังจากผู้ป่วยออกจากหออภิบาลผู้ป่วยวิกฤติ (ICU) ในทำนองเดียวกัน เราก็ยังพบด้วยว่าภาวะสมองฝ่อลีบในส่วนของฮิปโปแคมปัสมีสหสัมพันธ์ในเชิงลบกับ PCT ในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโรคโควิด 19 สมองส่วน ฮิปโปแคมปัส (hippocampus) มีบทบาทสำคัญทั้งในกระบวนการสร้างความจำ (memory formation) และในการนำทางเชิงพื้นที่ (spatial navigation) ตลอดจนมีความสามารถ (capacity) ในการสนับสนุนความคิดที่ยืดหยุ่น (flexible cognition) และ พฤติกรรม (behavior) (16) นอกจากนี้ก็ยังมีการแสดงให้เห็นว่าปริมาตรของฮิปโปแคมปัส (hippocampus) มีความอ่อนไหว ไว (sensitive) ต่อความรุนแรงของความเครียด (stress severity) (17) ในการศึกษาวิจัยของเราการติดเชื้อโรคโควิด 19 นับว่าเป็นเหตุการณ์ที่ ก่อให้เกิดความเครียดอย่างมากสำหรับผ้ป่วยและแม้กระทั่งสำหรับสมาชิกในครอบครัวผ้ป่วยด้วย ด้วยเหตนี้ความบกพร่องหรือการสณเสียหน้าที่ ของฮิปโปแคมปัส (hippocampal impairment) จึงอาจจะมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากอิทธิพล (influence) ของเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิด ความเครียด (stressful event) และส่วนหนึ่งมาจากภาวะพร่องออกซิเจน (hypoxia) หรือกระบวนการอื่น ๆ การศึกษาวิจัยจากข้อมูล ข้อนหลัง (retrospective study) เมื่อไม่นานมานี้เกี่ยวกับข้อมูลที่พบจากการตรวจสมองด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (brain MRI findings) ในการติดเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 เฉียบพลันบ่งชี้ว่าความผิดปกติต่าง ๆ ของสัญญาณ (signal abnormalities) ใน สมองกลีบขมับส่วนใน (medial temporal lobe) ปรากฏบ่อยครั้งมากขึ้นในผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่มีอาการรุนแรง (18) อย่างเช่นในกรณีของ โรคใช้สมองอักเสบจากไวรัส (herpesvirus encephalitis) หรือโรคใช้สมองอักเสบลิมบิกจากภาวะแพ้ภูมิต้านทาน (autoimmune limbic encephalitis) จากการที่ไม่มีการแสดงออกเฉียบพลันทางระบบประสาท ผู้ป่วยประเภทที่มีอาการรุนแรงซึ่งฟื้นตัวแล้วยังคงมีการ แสดงภาวะฝอลีบ (atrophy) ของสมองส่วนเนื้อสีเทา (gray matter) ใน insula ด้านซ้าย hippocampus ด้านซ้าย และ superior temporal gyrus ด้านซ้ายในการศึกษาวิจัยนี้ ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบลิมบิก (limbic system) การศึกษาวิจัย ของเราบ่งชี้ถึงความอ่อนแอหรือจุดอ่อน (vulnerability) ที่เป็นไปได้ของระบบลิมบิกสำหรับการติดเชื้อโรคโควิด 19 ซึ่งอาจจะสอดคล้องตรงกัน เป็นบางส่วนกับบริเวณ angiotensin converting enzyme 2-rich (ACE-2-rich) ในสมอง

ในการศึกษาวิจัยนี้อัตราการไหลเวียนของเลือดในเปลือกสมองส่วน bilateral frontal และส่วน temporal cortex ในผู้ป่วยกลุ่มที่มี อาการรุนแรงโดยทั่วไปมีระดับต่ำกว่าในกลุ่มควบคุมปกติ โดยที่มีระดับต่ำสุดในส่วนของ insula ด้านซ้าย สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยก่อนหน้านี้ (19) ผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรงที่มีความเกี่ยวข้องกับเปลือกสมองส่วน bilateral frontal และส่วน temporal อาจจะเผชิญกับภาวะขาด ออกซิเจน (hypoxic state) ที่รุนแรงกว่ามาก ซึ่งอาจจะเป็นพยาธิกำเนิดพื้นฐาน (underlying pathogenesis) ในทางคลินิกแล้วการ ล้มเหลว (breakdown) หรือการทำหน้าที่ผิดปกติ (dysfunction) ของแนวกั้นระหว่างเลือดกับสมอง (blood brain barrier) สามารถมาพร้อมกันกับภาวะพร่องออกซิเจน (hypoxia) ซึ่งส่งผลให้เกิดการลดลงของการไหลเวียนของเลือดในส่วนเปลือกสมองโดยรวม (20) การเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยกับกลุ่มที่มีอาการรุนแรงได้แสดงให้เห็นว่าการไหลเวียนของเลือดที่ผิดปกติอย่างมีนัยสำคัญ เกิดขึ้นในสมองส่วน bilateral insula และส่วน superior medial frontal gyrus

ในการวิเคราะห์ความหนาของเปลือกสมองและการใหลเวียนของเลือดในเปลือกสมอง สมองส่วน insula มีการแสดงออกซึ่งความผิดปกติอย่าง เสมอต้นเสมอปลาย (constantly) ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม การศึกษาวิจัยก่อนหน้านี้ได้แสดงให้เห็นว่าเปลือกสมองส่วน insular cortex ถูกช่อนอยู่ภายใต้เส้นเลือดแดงและเส้นเลือดดำที่หนาแน่น (21) ทำให้มันได้รับอิทธิพลได้ง่ายจากภาวะพร่องออกซิเจนที่เริ่มโดยโรค ปอดบวม (pneumonia-introduced hypoxia) การผิดรูปร่าง (deformation) และการทำหน้าที่ผิดปกติ (dysfunction) ของ insula ในผู้ป่วยโรคโควิด 19 มีความซัดเจน มีหลักฐานเพียงพอที่แสดงว่า insula ส่งเสริมสนับสนุนการทำหน้าที่ต่าง ๆ มากมายในมนุษย์ ตั้งแต่การประมวลผลระบบการรับรู้และความรู้สึก (sensory and affective processing) ไปจนถึงกระบวนการทางความคิดความ เข้าใจระดับสูง (high-level cognition) (21) ในขณะที่ผลกระทบเกี่ยวกับหน้าที่การทำงาน (functional impact) ที่แม่นยำแน่นอน จากความผิดปกติของ insula ยังคงไม่มีความชัดเจน นอกจากนี้ก็ยังมีคำอธิบายเป็นอย่างอื่นอีกด้วย สำหรับความหนาของสมองส่วนเนื้อสีเทา (gray matter thickness) ในตอนแรกสุดเราได้ใช้ภาพ 3 มิติ (3D-T1 images) ในการแยกส่วน (segment) สมองทั้งหมด (whole brain) ออกเป็นสมองส่วนเนื้อสีเทา (gray matter) ส่วนเนื้อสีขาว (white matter) และน้ำสมองไขสันหลัง (CSF) และ ต่อจากนั้นก็ใช้ค่า T1 values ในการประมาณความหนาของสมองส่วนเนื้อสีเทา ถ้าหากว่าการติดเชื้อโรคโควิด 19 ทำให้ภาพ T1 ของสมอง ส่วนเนื้อสีเทาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งก็มีความเป็นไปได้จากการที่มีความเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาคของเนื้อเยื่อ ค่า T1 values ที่ เปลี่ยนแปลงไปนี้ก็อาจจะทำให้มันดูเหมือนว่าความหนาของสมองส่วนเนื้อสีเทาเปลี่ยนแปลงไปด้วย สิ่งที่พบ (finding) ที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่ง ้ก็คือในผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรงการไหลเวียนของเลือดที่ไปเลี้ยงสมองส่วน insula ด้านซ้ายมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในเชิงบวกไม่ใช่ในเชิงลบ กับ procalcitonin (PCT) มีความเป็นไปได้ว่าสหสัมพันธ์ในเชิงบวกอาจจะบ่งบอกว่ายิ่งมีการอักเสบรุนแรงมากขึ้นความเสียหายในสมอง ส่วน insula ก็ยิ่งมีความรนแรงมากขึ้นตามไปด้วยในขณะที่ผู้ป่วยได้รับการรักษาตัวในโรงพยาบาล เนื่องจากการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI) ดำเนินการในช่วง 3 เดือนหลังจากผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล เราจึงคาดการณ์ว่ายิ่งความเสียหายมีความรนแรงมากขึ้นการฟื้นตัวก็จะยิ่ง เป็นไปได้เร็วขึ้นสำหรับผู้ป่วยประเภทที่มีอาการรุนแรง การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยในเบื้องต้น และจำเป็นจะต้องมีการศึกษาวิจัยติดตามผล ในระยะยาวเพิ่มเติมต่าไปเพื่ายืนยันสิ่งที่คาดนี้

ความผิดปกติของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (Subcortical abnormality). การวิเคราะห์บริมาตรนิวเคลียสในส่วนของ สมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง และการใหลเวียนของเลือดในสมองก็แสดงให้เห็นรูปแบบที่ลดลง (decreasing pattern) ซึ่งสอดคล้อง ตรงกันกับการวิเคราะห์ความหนาของเปลือกสมอง ซึ่งทำให้น่าเชื่อได้ว่าผลกระทบของโรคโควิด 19 เกิดอยู่ทั่วในสมอง (brain-wide) สมองส่วน bilateral thalamus และ putamen ด้านซ้ายแสดงให้เห็นถึงปริมาตรที่ลดลงในผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรงเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม ควบคุมปกติ อย่างไรก็ตามไม่มีความแตกต่างกันของปริมาตรนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมองระหว่างกลุ่มควบกุมปกติกับ กลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย ในขณะที่การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยกับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย ในขณะที่การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยกับกลุ่มที่มีอาการรุนแรงได้แสดงให้เห็นจึงความผิดปกติในส่วนของ

putamen และ caudate ด้านซ้าย สมองส่วน bilateral thalamus เป็นเป้าหมายที่อ่อนแอ (susceptible target) ต่อภาวะสมอง อักเสบเฉียบพลันชนิด acute necrotizing encephalopathy (ANE) ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการสูญเสียเยื่อหุ้มเส้นประสาทชนิด late immune demyelination ในผู้ป่วยโรคโควิด 19 (6) และรวมทั้งบริเวณของสมองที่อ่อนไหว ไวต่อภาวะที่ร่างกายมีปริมาขออกซิเจน ในเลือดต่ำกว่าปกติ (hypoxemia) สมองส่วน caudate และ putamen ในฐานะที่เป็นส่วนของ striatum ของมนุษย์มีความเด่นชัด (distinguished) จากความแตกต่างไม่เป็นเนื้อเดียวกันที่เด่นชัด (marked heterogeneity) ของรูปแบบ ในการทำหน้าที่ (functional pattern) รูปแบบทางกายวิภาคศาสตร์ (anatomical pattern) และรูปแบบทางประสาทเคมี (neurochemical pattern) (22) สำหรับการเปรียบเทียบการไหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) ผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรงได้แสดงให้เห็นถึงการลดลงของการ ใหลเวียนของเลือดในสมองที่แพร่กระจายออกไปมากกว่าในนิวเคลียสของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical nuclei) ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ใน striatum และ amygdala เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย ผลที่ได้เหล่านี้ทำให้น่าเชื่อได้ว่าความรุนแรงของโรกโกวิด 19 อาจจะกระคุ้น (elicit) อิทธิพลต่างกัน (different influence) รวมทั้งความเสียหายต่อนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมองที่สำคัญ (critical subcortical nuclei) ควรมีการดำเนินการวิเคราะห์ติดตามการทำหน้าที่ (follow-up functional analysis) เพื่อคลี่คลายประเด็นความผิดปกติในการทำหน้าที่ที่ถูกต้องแม่นยำ (precise functional abnormality) ของนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical nuclei)

สำหรับการวิเคราะห์ลำเส้นใยประสาทของสมองส่วนเนื้อสีขาวในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical white matter tract analysis) เราได้ใช้เครื่องมือชนิดใหม่ที่มีความแข็งแกร่ง (robust) และสามารถทำข้ำได้ (reproducible) คือ โปรแกรม XTRACT ซึ่งสามารถทำให้มีการสร้างลำเส้นใยประสาทของสมองเนื้อสีขาวขึ้นมาใหม่ (reconstruction) ในลักษณะที่เสมอต้นเสมอ ปลาย (consistent) สำหรับผู้ป่วยอาสาสมัครทั้งหมด ในขณะที่ยังคงเคารพให้ความสำคัญต่อความแตกต่างทางกายวิภาคศาสตร์พื้นฐาน (underlying anatomical variation) และความแตกต่างระหว่างผู้ป่วยอาสาสมัครแต่ละคน (23) เราพบว่ามีการลดลงที่แพร่กระจาย (widespread decreases) ของปริมาตร ความยาว และค่า fractional anisotropy เฉลี่ยในมัดใยประสาทประสานงาน (association fiber bundle) มัดใยประสาทเชื่อมชีกสมอง (commissural fiber bundle) มัดใยประสาทใบรเจ็กขัน (projection fiber bundle) และมัดใยประสาทเชื่อมชีกสมอง (commissural fiber bundle) มัดใยประสาทใบรเจ็กขัน (projection fiber bundle) และมัดใยประสาทลิมบิก (limbic fiber bundle) ในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยและกลุ่มที่มีอาการนัดเน้ยและกลุ่มที่มีอาการกลักน้อยและกลุ่มที่มีอาการกลักน้อยเละกลุ่มที่มีอาการกลักน้อยเละกลุ่มที่มีอาการกลักน้อยและกลุ่มที่มีอาการกลักน้อย ลำเล้นใยประสาท (tracts) ที่มี นัยสำคัญ (ATR ด้านขวา CBD ด้านซ้าย FAT ด้านขวา FMI ILF ด้านซ้าย ILF ด้านขวา) มีการคาบเกี่ยวซ้อนกัน (overlapped) ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีอาการกลักน้อยกับกลุ่มที่มีอาการกลักน้อยและในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง ซึ่งทำให้น่าเชื่อใต้ว่าโรคโลวิด 19 สร้างความเสียหายให้กับสมองส่วนเนื้อสี ขาวในขอบเขตต่าง ๆ กันทั้งในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยและในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง

สำหรับการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยการลดลงของปริมาตรของ ATR ด้านขวาและ ILF ด้านขวามีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญกับการเพิ่มสูงขึ้นของ procalcitonin (PCT) ในระหว่างที่ผู้ป่วยเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล ซึ่งบ่งชี้ว่ายิ่งการเจ็บป่วยมีความ รุนแรงมากขึ้นปริมาตรของลำเส้นใยประสาทต่าง ๆ ก็ยิ่งต่ำลง นี่เป็นการบ่งชี้ว่าระดับที่สูงของตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) ในระหว่างที่ผู้ป่วยเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับความเป็นไปได้ที่มากขึ้นของการสูญเสียปริมาตรใน ผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ฟื้นตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน frontal และ limbic systems สิ่งนี้สอดคล้องตรงกันกับการเปลี่ยนแปลงของความหนา ของเปลือกสมองในการศึกษาวิจัยของเรา

เรายังพบช้อมูลอีกอย่างหนึ่งที่มีความน่าสนใจในกลุ่มที่มีอาการรุนแรง ปริมาตรของ CST ด้านช้ายและ OR ด้านขวารวมทั้งค่า fractional anisotropy (FA) เฉลี่ยของ MDLF ด้านช้ายแสดงให้เห็นถึงสหสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับของ IL-6 ดังนั้นเราจึงได้ตั้งสมมติฐานว่า สมองส่วนเนื้อสีขาวอาจจะได้รับความเสียหายอย่างรุนแรงเนื่องจากการดิดเชื้อโรกโควิด 19 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับในผู้ป่วยที่มีการเง็บป่วยรุนแรง ปริมาตรและค่า fractional anisotropy (FA) เฉลี่ยของลำเล้นใยประสาท (tracts) ในสมองส่วนเนื้อสีขาวอาจจะมีการลดลงอย่างมี นัยสำคัญในบริเวณต่าง ๆ ของสมอง อย่างไรก็ตามมันก็มีการฟื้นตัวอย่างก่อยเป็นก่อยไปหลังจากที่ผู้ป่วยได้รับการรักษา ยิ่งสภาวะโรกโควิด 19 มี ความรุนแรงมากขึ้นก็ยิ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นในสมองส่วนเนื้อสีขาวในบริเวณสมองส่วนต่าง ๆ เราคาดการณ์ว่าการบาดเจ็บของสมองใน ผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรงมีความรุนแรงมากกว่าในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยในระหว่างการเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เนื่องจากว่าอัตราการฟื้น ตัวของลำเล้นใยประสาทบางส่วนในผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการรุนแรงเป็นไปอย่างรวดเร็วมากกว่าในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยหลังจาก 3 เดือนของการฟื้น ตัว สิ่งนี้มีความคล้ายคลึงกันอย่างใดอย่างหนึ่งกับกระบวนการ structural remodeling ที่สังเกตเห็นในการแสดงออกของภาวะหัวใจเต้น ผิดจังหวะ (arrhythmia) จากการติดเชื้อโรคโควิด 19 (24) ไม่ว่าสหสัมพันธ์จะเป็นไปในเชิงบวกหรือเชิงสบกกว่านั้นก็คือในผู้ป่วยกลุ่มที่มีอาการ จุนแรงความเกี่ยวโยงสัมพันธ์กันระหว่างค่าการวัดการสร้างภาพสมอง (brain imaging measurements) กับตัวซี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) มีความซัดเจนมากกว่าในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย อย่างไรก็ตามกลไกพื้นฐานก็ยังคงไม่เป็นที่ขัดเจนและจำเป็น จะต้องมีการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพิ่มเติมต่นไป

กลไกที่เป็นไปได้ของการบาดเจ็บของสมอง (Potential mechanism of brain injury). ถึงแม้ว่าจะมีการฟื้นตัวอย่างสิ้นเชิงจาก อาการของโรคปอดบวมแล้วก็ตาม แต่ผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโรคโควิด 19 ก็ยังคงมีการแสดงออกของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจุลภาคของสมอง (brain microstructure) และการเปลี่ยนแปลงของการใหลเวียนของเลือดในสมอง (CBF) ในช่วงระยะ 3 เดือนหลังจากการฟื้นตัว น่าจะมี กลไกการก่อโรคที่เป็นไปได้หลายอย่างในการอธิบายถึงอิทธิพลของโรคโควิด 19 ที่มีผลต่อความเสียหายของสมอง (cerebral damage) เช่น โรคใช้สมองอักเสบจากไวรัสโดยตรง (direct viral encephalitis) การทำหน้าที่ที่ผิดปกติของอวัยวะรอบนอก (peripheral organ dysfunction) (เช่น ปอด ตับ ไต) การเปลี่ยนแปลงของหลอดเลือดสมอง (cerebrovascular changes) ตลอดจนการอักเสบของระบบ ต่าง ๆ ทั่วร่างกาย (systemic inflammation) (25) การแพร่กระจายของโรคโควิด 19 ในกระแสเลือดทั่วร่างกายหรือข้ามแผ่นกระดูกพรุน (cribriform plate) ของกระดูกเอทมอยด์ (ethmoid bone) สามารถนำไปสู่การมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสมอง (cerebral involvement) ซึ่งมีการรายงานในอดีตสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อไวรัส SARS-CoV (26) นี่เป็นกลไกโดยตรง (direct mechanism) ของความเสียหายของสมองที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรคโควิด 19 ในระหว่างระยะเฉียบพลันซึ่งได้รับการรายงานในการศึกษาวิจัย ก่อนหน้านี้ (2, 4, 5) ในการศึกษาวิจัยติคตามอาการเป็นระยะเวลา 3 เดือนของเรา ผู้ป่วยไม่มีปัญหาทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจงหรือ เฉียบพลันในระหว่างระยะเฉียบพลันของโรค และความแตกต่างหลัก ๆ ระหว่างกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อยกับกลุ่มที่มีอาการรนแรงก็คือว่ากลุ่มที่มี อาการรุนแรงมีภาวะพร่องออกซิเจน (hypoxic state) และ inflammatory storm ที่รุนแรงมากกว่า ที่สอดคล้องกันก็คือว่าค่าการวัดการ สร้างภาพสมอง (brain imaging measurements) ในกลุ่มที่มีอาการรุนแรงเป็นไปครอบคลุมกว้างขวางมากกว่าในกลุ่มที่มีอาการเล็กน้อย เป็นอย่างมาก ซึ่งพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพียงไม่กี่อย่างเท่านั้นในลำเส้นใยประสาทของสมองส่วนเนื้อสีขาว การเปลี่ยนแปลงของสมองเช่น ปริมาตรของสมอง (cerebral volumes) การใหลเวียนของเลือดในสมอง (cerebral blood flow) และลำเส้นใยประสาทของสมอง ส่วนเนื้อสีขาว (white matter tracts) มีสหสัมพันธ์กันเป็นอย่างสูงกับปัจจัยของการอักเสบ (inflammatory factors) ในกลุ่มที่มี อาการรุนแรง ด้วยเหตุนี้เราจึงอนุมานว่ากลใกพื้นฐานหลัก ๆ อาจจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการบาดเจ็บโดยอ้อม (indirect injury) เนื่องจาก inflammatory storm ที่ได้รับการกระตุ้นจากปฏิกิริยาตอบสนองของภูมิคุ้มกัน (immune response) (27) หรือภาวะ พร่องออกซิเจน (hypoxia) นอกจากนี้ลักษณะทางจุลกายวิภาควิทยาที่เกี่ยวกับประสาท (neuropathologic features) จากการผ่าศพ ผู้ป่วยโควิด 19 ก็แสดงให้เห็นถึงการบาดเจ็บต่าง ๆ จากภาวะพร่องออกซิเจน (hypoxia injury) ของสมอง เช่น ช่องว่างที่ขยายใหญ่ขึ้นซึ่งอยู่ ระหว่างหลอดเลือดและอวัยวะที่เป็นโฮสต์จากการที่มีเซลล์อุดมสมบูรณ์ (cell-abundant enlarged perivascular spaces) โดยที่ไม่ มีสัญญาณของโรคใช้สมองอักเสบ (encephalitis) หรือโรคเยื่อห้มสมองอักเสบ (meningitis) (28, 29) การวัดค่าทางประสาทเคมี (neurochemical measurements) ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่มีภาวะความรุนแรงแตกต่างกันมีระดับปริมาณที่แตกต่างกัน ของการบาดเจ็บของเซลล์ประสาท (neuronal injury) และการกระตุ้นเซลล์เกลีย (glial activation) ซึ่งสนับสนุนว่าการบาดเจ็บโดย อ้อม (indirect injury) เป็นกลไกหลักและไม่ใช่การบุกรุกโดยตรง (direct invasion) ของเชื้อไวรัส (13) ในทางกลับกันภาวะที่เกิดลิ่ม เลือดได้ง่ายกว่าปกติ (hypercoagulability) และกระบวนการ microembolization ของเยื่อบุผนังหลอดเลือด (vascular endothelium) ก็อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ตามที่มีหลักฐานจากภาวะ hypoperfusion ในการติดฉลากแม่เหล็กของหลอดเลือดแดง (arterial spin label หรือ ASL) ตลอดทั่วเปลือกสมองเนื้อสีเทา (gray matter cortex) ในผู้ป่วยที่มีอาการของโรคชนิดรุนแรง ใน จำนวนผู้ป่วยของเราที่มีอยู่จำกัด ผู้ป่วยจำนวนเล็กน้อยที่มีอาการของโรคชนิดรุนแรงก็ยังมีความเสียหายของไตหรือหัวใจอีกด้วย ซึ่งทำให้เราเชื่อว่า การบาดเจ็บของหลายอวัยวะ (multi-organ injury) อาจจะเป็นอีกกลไกหนึ่งที่มีความเป็นไปได้ เมื่อประกอบสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกันแล้ว สิ่งที่ ใต้จากการสังเกตเหล่านั้นทั้งหมดล้วนชี้ไปที่กลไกการบาดเจ็บโดยอ้อม (indirect injury mechanism) ในสมองในระหว่างการฟื้นตัว ระยะยาว (long-term recovery)

ช้อจำกัด (Limitations). ในการศึกษาวิจัยนี้มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ประการแรกคือขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เล็ก เราควรจะต้องตั้งเป้าใน การเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยติดตามอาการเพิ่มเติมต่อไป ประการที่ 2 ผู้ป่วยไม่มีการแสดงออกทางระบบประสาทที่ จำเพาะ เจาะจง (specific neurological manifestation) และดังนั้นเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการติดเชื้อข้ามคน (cross-infection) จึงไม่มีการ ตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าสมอง (head MRI) ในระหว่างระยะเฉียบพลัน ประการที่ 3 ควรจะมีการศึกษาวิจัยติดตามอาการ (follow-up study) เพื่อคูว่าการเปลี่ยนแปลงทางกายวิภาคศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงของการทำหน้าที่ของสมองมีความก้าวหน้า (progress) หรือว่า ถอยหลัง (regress)

สรุปผลการศึกษาวิจัย (Conclusion). ในการศึกษาวิจัยนี้ภาวะฝอลีบของสมองส่วนเนื้อสีเทา (gray matter atrophy) การลดลงของการ ใหลเวียนของเลือดในสมองที่แพร่กระจาย (widespread CBF reduction) และการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาคของสมองส่วนเนื้อ สีขาว (white matter microstructure changes) ซึ่งตรวจหาโดยเทคนิคการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเชิงปริมาณ (quantitative MRI) ถูกพบในผู้ป่วยที่ฟื้นตัวจากโรคปอดบวมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรคโควิด 19 (COVID-19 pneumonia) ซึ่งเป็น การให้หลักฐานใหม่ ๆ ต่อความเสียหายทางระบบประสาท (neurological damage) จากโรคโควิด 19 ในการฟื้นตัวระยะยาว (long-term recovery) ความผิดปกติในบริเวณเหล่านี้ของสมองควรได้รับการติดตามตรวจสอบในกระบวนการของการฟื้นตัวที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยให้ แพทย์เกิดความเข้าใจในผลสืบเนื่องทางระบบประสาทที่มีความเป็นไปได้จากโรคโควิด 19

วิธีการ (Methods)

อาสาสมัครผู้เข้าร่วม (Participants). ผู้ ป่วยที่ฟื้นตัวจากโรคปอดบวมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรกโควิด 19 (COVID-19 pneumonia) ได้รับการรับสมัครจากแผนกโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลท็องจี (Tongii Hospital) โดยที่มีเกณฑ์ ในการรับเข้า (inclusion criteria) ดังต่อไปนี้: (a) เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 50 – 70 ปี; (b) เป็นผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคโควิด 19 ชนิดที่มีอาการเล็กน้อย (mild type) หรือชนิดที่มีอาการรุนแรง (severe type) ตามแนวปฏิบัติชั่วคราวขององค์การอนามัยโลก (WHO interim guidance) ในระหว่างการเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล และไม่จำเป็นต้องได้รับการเข้าพักรักษาตัวในหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤติ (intensive care unit); (c) เป็นผู้ที่ไม่มีการแสดงออกทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจง (specific neurological manifestations) ในระหว่างระยะเฉียบพลัน เช่น การสูญเสียการรับรู้กลิ่น/ภาพการมองเห็น/การได้ขิน/การรับรส/ความจำ อาการซัก ความ บกพร่องในการเคลื่อนไหว; (d) เป็นผู้ที่ไม่มีการแสดงออกทางระบบประสาทที่จำเพาะเจาะจงและไม่มีรอยโรคที่ชัดเจน (obvious lesion) ใน การตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าตามปกติ (conventional MRI) เป็นเวลา 3 เดือนหลังจากออกจากโรงพยาบาล; (e) เป็นผู้ที่ไม่มีประวัติ การบาดเจ็บบริเวณศีรษะ (head trauma) โรคหลอดเลือดสมอง (stroke) เนื้องอกในสมอง (brain tumors) ความผิดปกติของการเผา

ผลาญ (metabolic disturbance) หรือโรคลมชัก (epilepsy); และ (f) เป็นผู้ที่สามารถได้รับการเก็บตัวอย่างเลือดเพื่อตรวจหาค่าความ เข้มข้นของเม็คเลือดแดง (hematocrit value) ก่อนการสแกน MRI ข้อมูลทางคลินิกของผู้ป่วยโรคโควิด 19 ได้รับจาก เวชระเบียนผู้ป่วยของโรงพยาบาล และรวมเอาประเภททางคลินิก (clinical type) และตัวซี้วัดระดับการอักเสบต่าง ๆ (inflammatory markers) เช่น C-reactive protein (CRP), procalcitonin (PCT) และ IL-6 อาสาสมัครซึ่งเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีที่ได้รับการจับคู่ (matched) ตามเพศ อายุ และระดับการศึกษาได้รับสมัครจากชุมชน ซึ่งไม่รวมเอาผู้ที่เดยมีประวัติการบาดเจ็บบริเวณศีรษะ โรคหลอดเลือด สมอง เนื้องอกในสมอง ความผิดปกติของการเผาผลาญ และโรคลมชัก นอกจากนี้ก็ยังไม่รวมเอาผู้ที่มีภาวะเลือดขั้นผิดปกติ (polycythemia) และภาวะโลหิตจาง (anemia) เพื่อเป็นการรับประกันความถูกต้องแม่นยำของการคำนวณอัตราการไหลเวียนของเลือดในสมอง อาสาสมัคร ผู้เข้าร่วมทั้งหมดได้รับการบอกกล่าวอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยนี้ และตกลงใจเข้ารับการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า บริเวณศีรษะ (head MRI) และการตรวจเอกซเรย์คอมพิวเตอร์บริเวณทรวงอก (chest CT scan) และตอบแบบสอบถามซึ่งรวมเอาข้อมูล เกี่ยวกับอายุ เพศ ปีการศึกษา ความถนัดซ้ายหรือขวา (handedness) ตลอดจนโรคพื้นฐานต่าง ๆ (underlying diseases) ในวันเดียวกัน

การตรวจเลือด (Blood test). ระดับของ procalcitonin (PCT) และ IL-6 ได้รับการตรวจหาโดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์อัตโนมัติชนิด automatic Biochemical analyzer (Roche Cobas e602) ระดับของ C-reactive protein (IATRON) ได้รับการ ตรวจหาโดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ทางด้านชีวะเคมี (Roche Cobas 8000) การตรวจดูความเข้มข้นของเม็ดเลือดแดง (การตรวจเลือด ตามปกติ) ทำโดยใช้เครื่อง Sysmex Automated Hematology Analyzer (XS 500i)

การตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI scan). การตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าทำโดยใช้เครื่องสแกนเนอร์ชนิด 3.0 T MR scanner (Discovery MR750, GE Healthcare) ซึ่งมี 32-channel head array coil โปร โตคอลที่ใช้รวมทั้ง conventional MRI, structural 3D T1-weighted images (3D-T1WIs), high-resolution diffusion tensor imaging (DTI), และ 3D pseudo-continuous arterial spin labeling (3D-pcASL) มีการใช้แผ่นโฟม (foam padding) และที่ จุดหู (ear plugs) เพื่อลดการเคลื่อนใหวของศีรษะและเสียงดังจากเครื่องสแกนเนอร์

โปรโตคอลในการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าตามปกติ (conventional MRI protocol) รวมเอา axial T2-FLAIR sequence ซึ่งมี TR/TE/TI เท่ากับ $8400/165/2100~\mathrm{ms}$, ขนาด matrix เท่ากับ 256×256 , FOV เท่ากับ $240\times240~\mathrm{mm}^2$, ความ หนาของ slice ต่อ gap เท่ากับ $5/1.5~\mathrm{mm}$ และจำนวนของ slices เท่ากับ 16

3D-T1WIs ได้มาจากการใช้ brain volume (BRAVO) sequence ซึ่งมี TR/TE/TI เท่ากับ 7.1/2.7/450 ms, flip angle เท่ากับ 12° C, ขนาด matrix เท่ากับ 256×256 , FOV เท่ากับ 240×280 mm², จำนวนของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1, ความ หนาของ slice เท่ากับ 1 mm และจำนวนของ slices เท่ากับ 184

DTI ได้มาจากการใช้ single-shot diffusion-weighted echo-planar imaging (EPI) sequence ใน axial plane ซึ่งมี TR/TE เท่ากับ 8500/60.4 ms, ขนาด matrix เท่ากับ 128 × 128, FOV เท่ากับ 256 × 256 mm, ความหนาของ slice ต่อ gap เท่ากับ 2/0 mm, ค่า b value เท่ากับ 1000s/mm² along 64 directions, 10 b₀ images, และจำนวนของ slices เท่ากับ 70

3D-pcASL ได้มาจากการใช้ interleaved 3D stack ของ spirals fast spin echo (FSE) sequence ซึ่งมี background suppression ในระดับสูงเพื่อครอบคลุมสมองทั้งหมด ค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ โดยละเอียดมีดังต่อไปนี้: TR/TE เท่ากับ 4788/14.6 ms, postlabeling delay (PLD) เท่ากับ 1525 ms, จำนวนของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3, bandwidth เท่ากับ 62.5 kHz, readout

เท่ากับ $8~\rm arms \times 1024$ ตัวอย่าง, FOV เท่ากับ $240 \times 240~\rm mm$, ความหนาของ slice ต่อ gap เท่ากับ $4/0~\rm mm$ และจำนวน ของ slices เท่ากับ $34~\rm d$ วงระยะเวลาในการติดฉลาก (labeling duration) เท่ากับ $1500~\rm msec$ และความละเอียดคมชัด (resolution) เท่ากับ $4 \times 4 \times 4~\rm mm$

เพื่อเป็นการรับประกันความแข็งแกร่ง (robustness) ของการวิเคราะห์ของเรา จึงได้มีการควบคุมคุณภาพของภาพ (image quality control) อย่างเข้มงวด ตั้งแต่จากขั้นตอนการได้มา (acquisition) ไปจนถึงขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูลก่อนการประมวลผลภาพ (preprocessing) กุณภาพของความถูกต้องเที่ยงตรงแม่นยำของสัญญาณ (signal fidelity) การคัดแยกสมอง (brain extraction) และการซ้อนทับภาพ (registration) ในแต่ละขั้นตอนกับทุก ๆ ภาพได้รับการพล็อต (plotted) และตรวจสอบด้วยตา (visually checked) อาสาสมัครผู้ป่วยที่มีการสูญเสียสัญญาณ (signal loss) สิ่งเทียมสิ่งแปลกปลอมสิ่งที่ไม่ต้องการในการบันทึก (artefacts) การ ซ้อนทับภาพ (registration) ที่ด้อยคุณภาพ และการเคลื่อนใหญ่ ๆ ของศีรษะ (large head motion) ได้รับการคัดออก (excluded) จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมต่อไป ในการศึกษาวิจัยนี้ไม่มีอาสาสมัครคนใดที่ได้รับการคัดออกไปอันมีสาเหตุเนื่องมาจากมีภาพและการซ้อนทับภาพที่ ด้อยคุณภาพ มีอาสาสมัครที่มีสุขภาพดี 2 คนถูกคัดออกไป (excluded) เนื่องมาจากการสูญเสียสัญญาณในสมองส่วนซีรีเบลลัมที่เป็นภาพดิบ (raw images)

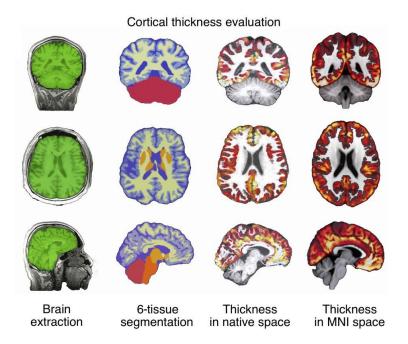
การจัดเตรียมข้อมูล MRI ก่อนการประมวลผลภาพ (MRI data preprocessing): การประเมินความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness evaluation). เพื่อให้ได้ native space skull-stripped brain masks การตัดแบ่งภาพ (segmentations) และ บริมาตรของนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมองที่ได้รับการ warped จาก MNI space (MNI space-warped subcortical nuclei volumes) ที่เที่ยงตรงแม่นยำ 3D-T1WIs จึงได้รับการ upload ไปสู่ online anatomical segmentation pipeline volBrain (30) ตามประสบการณ์ของเราก่อนหน้านี้และการตรวจเช็กด้วยตา (visual check) volBrain pipeline ที่อยู่บนพื้นฐานของ machine learning สามารถให้การตัดแบ่งภาพ (segmentations) ของสมองส่วนเนื้อสี เทา (gray matter) สมองส่วนเนื้อสีขาว (white matter) น้ำหล่อเลี้ยงสมองและไขสันหลัง (CSF) และนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical nuclei) ที่ขัดเจน (clear-cut) และผลที่ได้รับก็ดีกว่าอัลกอริทึมอื่น ๆ เช่น BET in FSL (FMRIB Software Library, ref. 31), FreeSurfer (32), และ ANTs (Advanced Normalization Tools, http://stnava.github.io/ANTs/) เป็นอย่างมาก Native brain masks และการตัดแบ่งภาพในส่วนของสมองที่อยู่ ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical segmentations) ถูกใช้ในการวิเคราะห์ตามมา

การประเมินความหนาของเปลือกสมองทำโดยใช้ ANTs (33) การประมวลผลแบบสายท่อ (pipeline) สำหรับความหนาของเปลือกสมองโดย วิธี ANTs อัตโนมัติ (automated) ที่อิงปริมาตร (volume-based) ประกอบด้วยส่วนประกอบที่ได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดเป็น อย่างดี (well-vetted components) เช่น SyN (การซ้อนทับภาพ (image registration)), N4 (การปรับแก้ความผิดพลาดเฉลี่ย (bias correction)), Atropos (การตัดแบ่งภาพ n-tissue (n-tissue segmentation)) และ DiReCT (การประมาณความหนาของเปลือกสมองโดยวิธี ANTs แสดงไว้ใน ภาพประกอบที่ 7 ขั้นตอนต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้: (a) การปรับแก้ความผิดพลาดเฉลี่ย N4 เริ่มแรกบนภาพ T1 (b) การคัดแยกสมอง (brain extraction) โดยใช้วิธีการตัดแบ่งภาพ (segmentation)/วิธีการที่อิงแม่แบบ (template-based strategy) (คือ 6 segments priors ได้แก่: prior น้ำหล่อเลี้ยงสมองและไขสันหลัง prior สมองส่วนเนื้อสีเทา prior สมองส่วนเนื้อสีขาว prior นิวเคลียสในส่วนของ สมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง prior สมองส่วนซีรีเบลลัม prior ก้านสมอง) ตามที่ได้ระบุมาก่อนหน้านี้ (34), (c) การผลัดเปลี่ยน สลับกัน (alternation) ระหว่างการตัดแบ่งภาพที่อิง prior (prior-based segmentation) และการปรับแก้ความผิดพลาดเฉลี่ยที่ ได้รับการซั่งน้ำหนักสำหรับ pure tissue posterior probability โดยใช้ Atropos และ N4, (d) การประมาณความหนาของเปลือก

สมองซึ่งอิง DiReCT (DiReCT-based) และ (e) การ normalize สู่แม่แบบ (template) ที่มีความละเอียดคมชัด (resolution) ในระดับ MNI 1 mm

ภาพประกอบที่ 7

ลำดับในการดำเนินงานตั้งแต่ต้นจนจบ (workflow) ในการประมาณความหนาของเปลือก สมองโดยวิธี ANTs. การประมวลผลแบบสายท่อ (pipeline) สำหรับความหนาของเปลือกสมองโดยวิธี ANTs ให้การคัดแยก สมอง (brain extraction) และการตัดแบ่งภาพของเนื้อเยื่อทั้ง 6 ส่วน (6-tissue segmentation) ที่ชัดเจน (clear-cut) ตลอดจนการประมาณที่เกือบจะสมบูรณ์แบบ (nearly perfect) สำหรับความหนาในส่วน native space และการ warping ที่ เที่ยงตรงแม่นยำเข้าสู่ MNI space.

การจัดเตรียมข้อมูลก่อนการประมวลผลภาพ pcASL (pcASL preprocessing). ภาพ pcASL ดิบทั้งหมดได้รับการถ่ายโอนไป ยัง workstation (Advantage Workstation 4.6, GE Medical Systems) เพื่อรับแผนที่ native CBF map ตามโมเดลจลนศาสตร์ (kinetic model) ที่เสนอโดย Alsop และ Detre (35) นอกจากนี้เราได้รวมเอาระยะเวลาที่กำหนด (term) สำหรับช่วงระยะเวลาในการติดฉลากที่ชัดเจนแน่นอนมีขอบเขตจำกัด (finite labeling duration) และปรับแก้การฟื้นตัวที่ไม่สมบูรณ์ (incomplete recovery) ของสัญญาณเนื้อเยื่อ (tissue signal) ในภาพอ้างอิง (reference image) เนื่องจากความอิ่มตัว (saturation) t_{sat} (2000 msec) ที่ทำก่อนการสร้างภาพ (imaging) (36) แผนที่การไหลเวียนของเลือดในสมองเชิงปริมาณ (quantitative CBF maps) อิงตามสมการต่อไปนี้:

$$CBF = \frac{\lambda}{2\alpha T_{1\beta} \left(1 - e^{\frac{\tau}{T_{1\beta}}}\right)} \frac{\left(S_{ctrl} - S_{lbl}\right) \left(1 - e^{\frac{\tau_{sat}}{T_{1g}}}\right)}{e^{\frac{\omega}{T_{1\beta}}}}$$

สมการที่ 1

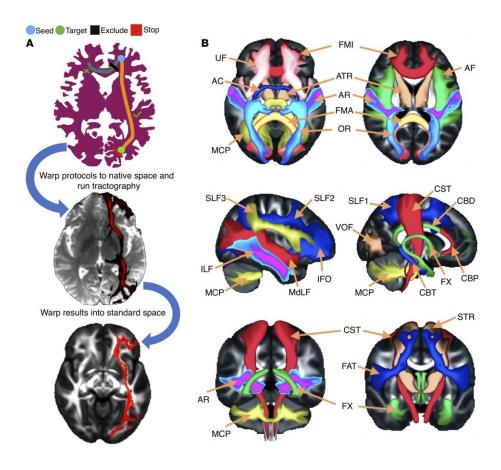
โดยที่ S_{cm} , S_{m} , S_{m} , เป็นสัญญาณบนภาพควบคุม (control) ภาพฉลาก (label) และภาพอ้างอิง (reference); T_{tb} เป็นเวลาในการ ผ่อนคลาย (relaxation time) T1 ของเลือดที่ 3.0T ประมาณ 1600 msec; T_{tb} หมายถึงเวลาในการผ่อนคลาย (relaxation time) T1 ของสมองส่วนเนื้อสีเทาที่ 3.0T ประมาณ 1200 msec; t_{sat} เป็นเวลาของการอิ่มตัว (saturation) ที่กระทำก่อนการสร้าง ภาพ (imaging) ประมาณ 2000 msec; α เป็นประสิทธิภาพในการติดฉลาก (labeling efficiency) ซึ่งเท่ากับ 0.8; λ เป็น ค่าสัมประสิทธิ์การแบ่งส่วน (partition coefficient) ระหว่างเปลือกสมองกับเลือดซึ่งเท่ากับ 0.9; τ เป็นช่วงระยะเวลาในการติดฉลาก (labeling duration) ประมาณ 1500 msec; และ ω เป็นเวลา PLD ซึ่งเท่ากับ 1525 msec.

ภาพของการใหลเวียนของเลือดในสมองที่เป็น native ที่ได้รับการจัดเตรียมข้อมูลก่อนการประมวลผลภาพ (preprocessed) ตรงกัน (aligned) กับภาพ T1 images โดยใช้เครื่องมือการประมวลผลแบบสายท่อ (pipeline) FLIRT in FSL และต่อจากนั้นก็ได้รับ การ warped เข้าสู่ MNI space โดยการใช้ warp fields ของวิธี ANTs ซึ่งจำเพาะเจาะจงอาสาสมัคร (subject-specific) ที่สร้างก่อนหน้านี้โดย T1 ไปสู่การซ้อนทับภาพ (registration) ชนิดที่เป็น MNI template nonlinear เพื่อให้ได้อัตราการ ใหลเวียนของเลือดที่ไปเลี้ยงในส่วนของนิวเคลียสของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างเปลือกสมอง (subcortical nuclei CBF) subcortical nuclei masks ใน MNI space จึงได้มาจาก volBrain และ masks เหล่านั้นก็ถูกใช้ในการคัดแยก (extract) อัตราการใหลเวียนของเลือดที่ไปเลี้ยงในส่วนของนิวเคลียสของส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างเปลือกสมอง (subcortical nuclei CBF) นั้น

การจัดเตรียม DTI ก่อนการประมวลผลภาพ (DTI preprocessing). ภาพ DTI ได้รับการจัดเตรียม (preprocessed) โดยการ ใช้ FDT pipeline ใน FSL ขั้นตอนต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้: (a) อันดับแรก คือการปรับแก้ข้อมูลการแพร่กระจาย (diffusion data) สำหรับการผิดส่วนที่เกิดจากการเหนี่ยวนำของกระแสเอ็ดดี้ (eddy current-induced distortions) และการเคลื่อนไหวของผู้ป่วย (EDDY), (b) ภาพ B0 ภาพแรกได้รับการคัดแยกจากสมอง (BET) เพื่อที่จะเอาเนื้อเชื่อส่วนเกิน (extra tissues) ออกไป และ ต่อจากนั้น mask ที่ได้รับการสร้างขึ้นมาก็ได้รับการ applied เข้ากับส่วนที่เหลือของข้อมูลการแพร่กระจาย (diffusion data); (c) การ fitting เทนเซอร์การแพร่กระจาย (diffusion tensors) บนข้อมูลที่ได้รับการปรับแก้แล้ว (DTIFIT); (d) การ fitting โมเดลการ แพร่กระจายที่มีความเป็นไปได้ (probabilistic diffusion model) บนข้อมูลที่ได้รับการปรับแก้แล้ว (การประมาณค่าแบบเบล์สำหรับ ค่าพารามิเตอร์การแพร่กระจายที่ได้จากการใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง (Bayesian Estimation of Diffusion Parameters Obtained using Sampling Techniques [BEDPOSTX])); (e) โดยการใช้ภาพ B0 ภาพแรกเป็นตัวอ้างอิง ภาพ B0 ได้รับการข้อนทับภาพเป็นแนวเส้นตรง (linearly registered) กับภาพ T1 (FLIRT); (f) การทำ spatial normalization จาก T1 ถึง MNI space (FNIRT); และ (g) ขั้นตอนสุดท้าย ทำการประมวลผลแบบสายท่อ (pipeline) ซึ่ง ได้รับการพัฒนาขึ้นมาใหม่ ๆ เพื่อคัดแยก (extract) ชุดของลำเส้นใยประสาท (set of tracts) ที่ได้รับการแยกส่วน (dissected) อย่าง ระมัดระวังแล้วโดยอัต โนมัติ (ภาพประกอบ 8A) ใน native space ของผู้ป่วยโดยใช้เทคนิควิธี probabilistic diffusion tractography (23)

ภาพประกอบที่ 8

ภาพประกอบของเทคนิควิธี XTRACT automated tractography. (A) แผนภาพแสดงขึ้นตอนต่าง ๆ สำหรับเทคนิควิธี XTRACT automated tractography โดยที่มีตัวอย่างของ IFO ด้านข้าย. Tractography protocol masks ได้รับการกำหนดขอบเขต (defined) ใน standard space (แผนที่ FSL_HCP1065 FA ได้มาจากขุดข้อมูล HCP) ซึ่งมี masks ที่มี seed (start point, blue), exclusion (rejection, black), target (destination, green) และ stop (termination, red) ส่วน native map และ standard tractography maps ได้รับการคัดแยก (extracted) จากผู้ป่วยจาก current sample. (B) ภาพประกอบของมัดใยประสาทโปรเจ็กขัน (projections) สำหรับแผนที่ลำเส้นใยประสาทของ ประชากร HCP. มัดใยประสาทประสานงาน (association fiber bundles): กลุ่มของเส้นใชประสาท arcuate fascic-ulus (AF), FAT, ILF, IFO, middle longitudinal fasciculus (MdLF), SLF1, 2, และ 3, uncinate fasciculus (UF), และ vertical occipital fasciculus (VOF). มัดใชประสาทโปรเจ็กขัน (projection fiber bundles): AR, ATR, CST, OR, และ superior thalamic radiation (STR). มัดใชประสาทลิมบิก (limbic fiber bundles): cingulum bundle, perigenual (CBP), cingulum bundle, temporal (CBT), CBD, และ FX. มัดใชประสาทเชื่อมชีกสมอง (commissural fiber bundles): anterior commissure (AC), forceps major (FMA), และ FMI.

XTRACT เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปชนิดใหม่ที่มี library ของโปรโตคอลการวิเคราะห์ภาพการทำงานของสมอง (tractography) ที่เป็น มาตรฐาน (BEDPOSTX และ PROBTRACKX) ซึ่งได้รับการประดิษฐ์ขึ้นสำหรับการคัดแยก (extraction) สมองส่วนเนื้อสี ขาวโดยอัตโนมัติและมีความแข็งแกร่ง (robust) (ภาพประกอบ 8B) จากการที่ได้ข้อมูลจาก Human Connectome Project (HCP) และ UK Biobank เราจึงได้แผนที่ (atlases) ของสมองส่วนเนื้อสีขาว และแผนที่ (atlases) สำหรับจุดสิ้นสุดของลำเส้นใย ประสาท (tract endpoints) บนเส้นแบ่งเขตระหว่างสมองส่วนเนื้อสีขาวและสมองส่วนเนื้อสีเทา (white-gray matter boundary) วิธีการ tractography อัตโนมัติที่อิง ROI (ROI-based) เหล่านี้มีสมรรถภาพสูงในการคัดแยก (extract) ลำเส้น ใยประสาทต่าง ๆ มากมาย เทคนิควิธีการ tractography สะท้อนถึงกายวิภาคศาสตร์ที่เป็นที่รับรู้กันอยู่แล้ว และองค์ความรู้ทางกายวิภาคศาสตร์ก่อนหน้านี้ซึ่งถูกใช้ในการแนะแนวทาง (guide) และจำกัด (constrain) การทำ curve propagation ซึ่งช่วยลดโอกาสใน การเกิดผลตรวจเป็นบวกลวง (false positives) (37, 38)

ในอัลกอริทึม BEDPOSTX "X" หมายถึง modeling crossing fibers ภายในแต่ละ voxel ของสมอง BEDPOSTX มีการ run การสุ่มตัวอย่างแบบ Markov Chain Monte Carlo เพื่อที่จะสร้างการกระจาย (distributions) บนพารามิเตอร์การ แพร่กระจาย (diffusion parameters) ที่แต่ละ voxel ที่สำคัญก็คือ BEDPOSTX กำหนดวัดจำนวนของ crossing fibers ต่อ voxel โดยอัตโนมัติ อัลกอริทึมนี้สร้างไฟล์ทั้งหมดที่จำเป็นจะต้องมีสำหรับการ run เทคนิควิธี probabilistic tractography PROBTRACKX

PROBTRACKX สร้างภาพ tractographies ของตัวอย่างโดยเริ่มจาก seeds จำนวนหนึ่ง และต่อจากนั้นก็ทำช้ำ (iterate) ระหว่างการวาด (draw) orientation จากการกระจาย (distributions) BEDPOSTX ที่เป็นชนิด voxel-wise การทำ ตามขั้นตอนในทิศทางนี้ และการตรวจเช็คเกณฑ์การพิจารณาเลิกหรือยุติโครงการ (termination criteria) ใด ๆ ต่อจากนั้น tractographies ตัวอย่างเหล่านี้ก็สามารถใช้ในการสร้าง histogram ที่แสดงว่ามี tractographies จำนวนเท่าไรที่ได้รับการ visit สำหรับแต่ละ voxel หรือจำนวนของ tractographies ที่เชื่อมบริเวณส่วนของสมองที่จำเพาะเจาะจง การประมาณความเป็นไป ได้ (probabilistic estimation) ของ multifiber tractography ที่แต่ละ voxel มีข้อได้เปรียบอย่างมีนัยสำคัญในเรื่อง ความไว (sensitivity) เมื่อเป็นการติดตาม (tracking) ประชากรเส้นใยที่ไม่เด่น (nondominant) แต่ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงผลที่ได้จาก การทำ tractography สำหรับวิถีที่เด่น (dominant pathways) มากนัก

ค่าสถิติ (Statistics). เพื่อเป็นการรับประกันความเสมอต้นเสมอปลายทางสถิติ (statistical consistency) การเปรียบเทียบ ทั้งหมดได้รับการดำเนินการโดยใช้ permutation test (5000 random shuffles ของ subject labels, P < 0.05) การวิเคราะห์ทางสถิติสำหรับภาพความหนาของเปลือกสมอง (cortical thickness images) และภาพ pcASL CBF ดำเนินการ โดยใช้ permutation test (randomize ใน FSL) (39) ซึ่งมี threshold-free cluster enhancement (TFCE)

การเปรียบเทียบทางสถิติของปริมาตรของนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical nuclei volumes) ค่าอัตราการไหลเวียนของเลือดที่ไปเลี้ยงในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical CBF values) และค่าสถิติต่าง ๆ ของลำเส้นใยประสาท (tract statistics) ดำเนินการโดยใช้ custom code ใน MATLAB (R2020a, The MathWorks, Inc.) กล่าวโดยเฉพาะเจาะจงก็คือว่าสำหรับนิวเคลียส/ลำเส้นใยประสาทนั้น ๆ ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มแต่ละครั้ง ความแตกต่างของนิวเคลียส/ลำเส้นใยประสาทนั้น ๆ ระหว่างแต่ละกลุ่มได้รับการคำนวณ (คือค่าสถิติจริง (real statistic) และก็ 5000 random shuffles ของ subject labels ได้รับการดำเนินการ) ต่อจากนั้นเราก็ทำการคำนวณซ้ำ (recalculated) ความแตกต่าง ในแต่ละ shuffle iteration เพื่อสร้างการกระจายของการเรียงสับเปลี่ยน (permutation distribution) และในที่สุด upper

threshold คือค่าสถิติจริง (real statistic) ที่ 95 เปอร์เซ็นต์ของการกระจายการเรียงสับเปลี่ยน (permutation distribution) (40) การเรียงสับเปลี่ยน (permutations) จำนวน 5000 ครั้งได้รับการแสดงให้เห็นว่ามีความแข็งแกร่งในการสร้างการกระจายที่เป็นศูนย์ (null distribution) ซึ่งไม่เกิดความแตกต่างเมื่อกำหนดไว้ที่ 10000 permutations เนื่องมาจากมีการพิจารณาถึงผลกระทบของ อายุที่มีต่อนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical nuclei) อายุจึงได้รับการถดถอยออกไป (regressed out) ก่อนการทำ permutation test อย่างไรก็ตามเราพบว่าไม่ว่าจะได้รับการถดถอยออกไปหรือไม่ก็ตาม อายุก็ไม่ได้มี อิทธิพลต่อผลที่ได้ในการทำ permutation test

เพื่อที่จะศึกษาต่อไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของภาพในการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (MRI image features) กับ ตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory biomarkers) อันดับแรกเราจึงถดถอยผลกระทบของอายุ (age effect) ที่มีต่อบริเวณ ส่วนเปลือกสมองที่มีนัยสำคัญ (P < 0.05) ปริมาตรของนิวเคลียสในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างเปลือกสมอง (subcortical nuclei volumes) ค่าอัตราการใหลเวียนของเลือดที่ไปเลี้ยงในส่วนของสมองที่อยู่ด้านล่างของเปลือกสมอง (subcortical CBF values) และปริมาตร/ความยาว/FA ของลำเส้นใยประสาท (tract) ต่อจากนั้นการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis (PCA)) ก็ถูกใช้เพื่อลดมิติ (dimensionality) ของผลที่ได้ของการสร้างภาพ (imaging results) ที่มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญ ในฐานะที่เป็นวิธีการทางสถิติชนิดพหุตัวแปรปกติทั่วไป (common statistical multivariate approach) การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (PCA) สามารถสร้างชุดของตัวแปรต่าง ๆ ใหม่ (principal components [PCs]) โดยที่มีการ สณเสียข้อมลน้อยที่สด (41) องค์ประกอบหลัก (PCs) ได้รับการสร้างขึ้นโดยมีผลรวมเชิงเส้น (linear combination) ของตัวแปรดั้งเดิม (original variables) และสร้างพื้นที่ที่มีจำนวนมิติน้อย (low-dimensional space) ซึ่งรักษา (preserves) ความแปรปรวน ส่วนใหญ่ของข้อมูลเอาไว้ องค์ประกอบแรก (PC1) มีสหสัมพันธ์กัน (Pearson correlation) กับค่าตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory marker values) เพื่อที่จะศึกษาถึงการมีส่วนช่วย (contribution) ของการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญของผลที่ ได้ของการสร้างภาพ (imaging results) ผลที่ได้ของการสร้างภาพได้มีสหสัมพันธ์ต่อไป (Pearson correlation) กับค่าของ upper significant findings ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับตัวชี้วัดระดับการอักเสบ (inflammatory markers) ค่า P ที่น้อย กว่า 0.05 ได้รับการพิจารณาว่ามีนัยสำคัญทางสถิติในทั้ง 2 กรณี ข้อมูลจัดกลุ่ม (categorical data) ได้รับการเปรียบเทียบโดยใช้ Fisher exact test ค่าการวัด (measures) ทางด้านประชากรและพฤติกรรมได้รับการเปรียบเทียบโดยใช้ Student's 2tailed t test

การได้รับอนุมัติของโครงการการศึกษาวิจัย (Study approval). การศึกษาวิจัยแบบตัดขวาง (Cross-sectional) นี้ได้รับการ อนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันทางคลินิกแห่งโรงพยาบาลท็องจี (เมืองหาู่ฮั่น สาธารณรัฐประชาชนจีน) และได้รับการ ขินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ป่วยอาสาสมัครผู้เข้าร่วมแต่ละคน